

DOMOLJUB

ŠTEV. 37.

V LJUBLJANI, DNE 13. SEPTEMBRA 1933

LETO 46.

Cena 39 Din za celo leto. Za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. V insertnem delu vsaka drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. Izhaja vsako sredo. Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu »Domoljuba«; naročnina, reklamacije in inserti Upravištvu »Domoljuba« v Ljubljani.

Telefon uredništva: 2549

Telefon uprave: 2992

Za naše občine

Vest, da bodo v kratkem razpisane pri nas občinske volitve, je razgibala vso deželo. Z nenavadnim zanimanjem slede ljudje pripravam za volitve. Povsod se razgovarjajo o obliki novih, velikih občin, o velikih nalogah, ki jih novim občinam zakon nalaga in tudi že o možnih, ki naj bi načelovali občinam in gospodarili z občinskim denarjem. Ljudje vedo, da se pri teh volitvah, združenih s preureditvijo občinskih meja, polagajo temelji, na katerih bo dolgo časa slonela ljudska samouprava. Zato hočejo pri polaganju teh temeljev vsi sodelovati. Po svobodnem preudarku si hočejo izbrati svoje zaupanje, katerim hočejo pri svobodnih volitvah izročiti upravo občin. Upamo, da bo ljudstvu dana prilika, da si bo lahko izbralo tako, ki bo po svoji volji.

Volivci hočejo imeti na krmilu občine svoje ljudi, to se pravi tiste, katere je bistri ljudski razum spoznal, da so vsled svojega poštenja, neomadeževanosti in smisla za splošno korist primerni za tako odgovorno službo. Kdor teh, od ljudstva zahtevanih lastnosti nima, ta ne spada v vodstvo občine, ne v svetovalski zbor, ne na župansko mesto. To je veljalo pri nas vedno. Ko je šlo za občine, so se ljudje neredko celo oddaljili od svojih strank in se dali voditi zgolj gospodarskim vidikom. Prav v tem pojavu so jasno vidne vse prvine zdrave ljudske demokracije, ki se hoče najbolj do dna izživeti, ko gre za usodo onih samoupravnih enot, ki so ljudstvu najbližje. Zato moramo predvsem pozdravljati določilo zakona in izjave merodajnih činiteljev, ki so zagotovili, da bo imelo ljudstvo pri izbiri svojih zaupnih mož popolno svobodo.

Na ta način bodo gotovo povsod izvoljeni oni možje, ki so vredni največjega zaupanja. Zdrav razum našega naroda je poročstvo za to.

Nove, velike občine, ki jih dobimo, bodo v večini slučajev temeljito spremenile lice naše dežele. Preureditev in združitve občin se mora po smislu zakona izvršiti tako, da bodo nove občine čim bolj zaokrožene in močne gospodarske enote. Ker se bo pomnožila davčna podlaga, bodo tudi dohodki novih občin veliki. Na nobeno stvar pa menda ni naš slovenski davkoplačevalec tako ljubosumen, kot na svoj — občinski denar. Nobena stvar ga tako ne boli, kot razsipanje javnega denarja. Kjer je denarja več, je tudi možnost za razsipanje, ali vsaj za ~~zapravljanje~~ ^{zapravljanje} več. Slovenski davkoplačevalec s skrajnimi žrtvami odraščuje svoje davščine. Prav je zato, da mu dajo priliko, da vsaj pri upravi enega dela teh davščin odločuje sam. To se zgodi v svobodnih volitvah. Gotovo bodo povsod volivci izbrali za upravitelje občinskega premoženja ljudi, ki bodo vedeli, kako težke so denarne žrtve naših davkoplačevalcev in ki bodo z občinskim denarjem kar mogoče varčno gospodarili. Če je bilo to vedno potrebno, je v teh strašnih gospodarskih stiskah, v katerih živita predvsem naš kmet in delavec, pa tudi drugi stanovi, to dvakrat potrebno.

Zato je želja slovenskega ljudstva tale: Volitev se hočemo udeležiti, ker gre za naše občine, ki so podlaga ljudske samouprave. Na vodstvo občin hočemo po svobodnem preudarku, brez kakršnegakoli pritiska izvoliti možje, ki so vredni našega zaupanja in ki bodo prav gospodarili.

Volivni imeniki

Pri volitvi smejo glasovati samo oni, ki so vpisani v volivni imenik.

Volivni imeniki, po katerih se vršijo občinske volitve, so stalni. V stalne volivne imenike vpiše župan vse moške državljane, ki so dovršili 21. leto starosti in ki so najmanj šest mesecev nastanjeni v občini. Izjema so državni in javni samoupravni (banovinski, občinski) službenici, ki se morajo vpisati v volivne imenike one občine, v kateri imajo svoj službeni sedež.

Začasno ne smejo voliti: 1. oni, ki so obsojeni na robijo ali zapor, daljši od leta dni, dokler se ne vrnejo v pravice; 2. oni, ki so obsojeni na izgubo častnih pravic za čas, do

kler traja ta kazen; 3. oni, ki so v konkurzu; 4. oni, ki so pod skrbstvom in 5. oni, ki so z razsodbo izgubili volivno pravico zaradi volivnih kaznivih dejanj.

Tisti, katere zadene eden ali drugi navedenih slučajev, se torej ne morejo vpisati v volivni imenik, dokler traja v teh primerih navedeno stanje, dokler so v konkurzu, pod skrbstvom itd. Tudi če so že vpisani v volivnem imeniku, izgube za ta čas volivno pravico.

Volivni imeniki so stalno razgrnjeni pri županstvu in pri okrajnem sodišču. Vsakdo ima pravico, volivni imenik pregledati, prepisati, razglasiti in natisniti ter bodisi zase, bodisi za drugega zahtevati njegov popravek. Če kdo,

ki biva najmanj šest mesecev v občini, je naš državljan in je star 21 let ter ni začasno izgubil volivne pravice, ni v volivnem imeniku, sme sam ali pa kdo drugi zahtevati, da se ga v volivni imenik vpiše. Nasprotno sme vsakdo zahtevati, da se iz volivnega imenika črtajo oni, ki nimajo volivne pravice (ki niso še 6 mesecev v občini, ki niso naši državljani in ki se niso izpolnili 21 let ali kiso začasno izgubili volivno pravico (obsodba, konkurz, skrbstvo).

Popravek volivnega imenika (reklamacija) se lahko zahteva vsak čas pri županstvu ali pri sodišču. Pri županstvu se zahteva popravek lahko ustmeno ali s pismeno vlogo, pri sodišču pa samo pismeno (brez takse).

Najsi se zahteva popravek volivnega imenika pismeno ali ustmeno, je treba predložiti županstvu ali sodišču pravnopoveljavne listine kakor rojstni list, spričevalo, delavsko knjižico, domovinski list ali kaj podobnega. Vse te listine, ki so potrebne za popravilo volivnega imenika, morajo dati oblastva v 24 urah in sicer brez takse.

Če se pri županstvu ustmeno zahteva popravek, mora županstvo zahtevo vpisati v zapisnik in dati na zahtevo o tem potrdilo. Zahtevo popravka vol. imenika mora županstvo rešiti v 5 dneh. Če v petih dneh ni rešitve, se smatra, da županstvo reklamaciji ni ugodilo in v tem slučaju se je tekom 3 dni pritožiti na okrajno sodišče in sicer se pritožiti lahko oni, ki je popravek zahteval, kakor tudi oni, ki se ga popravek tiče. Ko bodo razpisane obč. volitve, bo v razpisu tudi določen dan, do katerega se smejo zahtevati popravki volivnega imenika. Ker so volivni imeniki stalno razgrnjeni, ima vsakdo že sedaj pravico pregledati vol. imenike in zahtevati, da se upravičenci vpišejo in neupravičenci črtajo iz imenika.

Vloga na županstvo ali sodišče je kratka: »Podpisani zahtevam, da se me vpiše v volivni imenik občine... Sem jugoslov. državljan, star 21 let in bivam že nad 6 mesecev v občini. V dokaz predlagam, rojstni list, domovinski list, delavsko knjižico, spričevalo...

Prosim, da se mi izda potrdilo o vloženi reklamaciji in me o rešitvi obvesti.

»Ali: »Podpisani zahtevam, da se N. N., vpisani v volivni imenik občine... pod št. ... izbrše iz volivnega imenika, ker nima volivne pravice (jo je začasno izgubil, je umrl, ni še 21 let star, še ne biva 6 mesecev v občini itd.). Potrdilo o rešitvi in obvestilo!

Kakor rečeno, ima vsakdo pravico vložiti reklamacije za sebe ali za drugega in to vsak čas in brez takse. Ker bodo, kakor vse kaže, volitve v najbližnji bodočnosti, bodo oni, ki ho-

Vprašanja in odgovori

Na ujedinitelju postavio svak dan vrtuljaka, li se dođe odjednom volit, volitima izmisliti. Kandišima li li li Ker se iskustvom vrtuljaka tako vrti sa svo volitima. Dama li li vrtuljaka odjednom li li li.

12 sept. 1955) donna luogo, forse in
segreto, al suo primo atto di amore
sessuale, verso un altro uomo. In
questo valere posso. Forse, il suo
amore, il suo amore, questa, forse
una occasione d'occasione.

Obitnički zdani in kurentiera. J. B. p. S. Kot
tupni oie bili razrešeni. Proti Vam se iskreno
občuti vobiti gredo, des. da smo zdani pri se-
bini v rezi. Ravni je upostavi, da so Vam
v populacijo v rezi in davno iz cele 1903
denar razloži v običajno blagost, ki nam je
potrebna za vse. Tudi tudi, ki so Vam
rezi, da so v običaj, da Vi se upoštevanje

VI. lahko kandidirate. Ne more biti občinski odbornik tisti, ki je z občino v pravih stenoah se ne razume, in tudi, ki ne more povedati, kaj je upravljala občinske novice ali o upravljanju katerega občinskega zavoda, ali o kakem drugem, ki ima ga je občina poverila. Jolier ga ne poudari. Vasi razum se v redni, zbirajo lahko kandidirajo.

RAZGLED PO SVETU

Vatikansko glasilo o sovjetskih načrtih

Oni ponudi -klientima- najpovoljniji uslovi akcija, promocije, trajno najpovoljnije cene varnog finansiranja, o poslovanju sponzor, ali ih je u mnogim oblastima uspešno odbranila i diplomacija iz Beograda.

Kaj namerava Rusija? To je eno vprašanje, ki ga vsi želijo vedeti. Vprašanje drugega reda. Ali se bo Rusija sedaj, ko se je sporazumela z Evropo, zatorej zara - vsajim mirovovarnikom, poskušala z avarovanjem hrbtom) odločilnega udarca proti Vahodni? Ali pa se bo kljub temu preudela? Evropski sevariti nat pre- kajna internacionalizem, zatorej se Moskva nikdar ne odpravi, tudi ne sedaj, ko nam po- staja vse bolj diplomatski? Ali pa streem Moskva a člena ofjene spusti, da ji bo vspeh v tihosti - se si bomo dali vsokoga sevariti in

Priljubljeni za vsak udar

[illegible]

italia

1. Dogovor z. Rupa. Dne 4. septembra na
Tina Jovita napoveda dogovor z. Rupa.
Tina Jovita napoveda dogovor z. Rupa.

[illegible]

Kdo sestavlja žate in občinske volivce? G. L. N. V vasi občini se govori, da bodo kandidati žate sestavljale občine, število svetnikov se po-
služi. Kaj v tem oziroma predpisuje zakon? Ne, ne, ne!

Zakon je uredba predpisuje, da vsakih kandidatov izloži očrtno svedico, ki po svojem preudaru izbere tudi svojega raupana. Samo obrazec kandidatov izloži iz oblasti ločne predpis. Nobena oblast ni po zakonu pooblaščen, da se vmešava v testiranje kandidatov. Tudi če zakon iz sam izloži od kandidatov izloži tudi, ki so sposobni za občinske odbornike.

Uredba o kandidatskih listah, ki je bila sprejeta na izrednem zasedanju banovinskega sveta, 14. četna septembra, je odobrena. Prav tako je odobrena tudi uredba o komunalni občini.

Evropa, kjer je treba zmanjšati števje priseljencev? Kaj če ti odgovori s menenjem, da jih skoraj v vsaki eni podznanjimo, pa ti praviš: »d katerekoli strani, morda ne ojašajo ničesar vame?«

Ne smemo pozabiti, da bilna uničena sedanjega ruskega režima ni samo stala ucinca iz notranje organizacije komunistične države, ampak tudi nerada iz prevladujočih, da bi breze veliki moči svetovne revolucije, s latere službo stavila Kremlj (Božice 1982) da bi vse pretaknost svojih diplomatov.

Ta politika ne bo imela trenutnih oporobov, toda lahko se zgodi, da se bo razvil ploskovni razvoj. Radi tega postavljamo tudi druga v dan izrazu bolj pogoji in manj.

lungi deasilelor acesti se intasea a
servare a masegii juri, ocoli marel
vestadoma sperapre paped, di di hali
capadu ne bode rasti pravocnoa spani
triniarski pas se alogrossimi bemanu
redisti grupet laia di camp-pia se a
seu vintu aritnei vint.

Francuska predsjednik je na prijedlog i
među ostalih spavio. Francuski časnik je ho-
će ostati. Većina je ušla, a jedan
sao, da branimi naše vojske, pa su pri-
stavili. Nije moguće pripremiti ni ka-
kvo: la povestima se čiti, da se ne bi
vraćalo izvanjske vojske.

[illegible]

BANKA BARUCH

15. Rue Lafayette, Paris

Dopisovalna deska v Ljubljani

Vsebo vsebuje: imena, naslova, telefonske številke, pošto, državo, mesto, ulico, hišno št., kjer živi prijatelj.

Prijatelji iz drugih držav, ki želijo biti vključeni v našo dopisovalno desko, naj nam pošljejo svoja imena, naslove, telefonske številke, pošto, državo, mesto, ulico, hišno št. na našo dopisovalno desko v Ljubljani.

Naslov naše dopisovalne deske je: **Rue Lafayette, Paris**.

Proti
zobnemu
kamnu

SARGOV

KALODONT

ali zveze, ki bi bila naperjena proti eni ali drugi izmed obeh držav. — Člen peti določa, da ostanejo v veljavi vse pogodbe, ki sta jih Italija ali Rusija sklenili z drugimi velesilami — obenem pa obe državi pogodbenici izjavljata, da ju nobena izmed teh pogodb ne obvezuje k napadu proti kakšni tretji državi. — Člen šesti določa, da bo v slučaju, ako bi se obe državi v kakšnem vprašanju ne mogli sporazumeti med seboj po rednem diplomatskem potu, razsojalo posebno pravno razsodišče. — Člen sedmi pravi, da ta pogodba traja za enkrat pet let, pozneje pa se bo lahko odpovedala tako, da bo ostala v veljavi še eno leto potem, ko bo ena izmed pogodbenic drugo obvestila, da namerava pogodbo odpovedati.

s Na Vipavskem je lakota. V vaseh, ki so nekdanj, to je pod Avstrijo, najbolj uspevale, razsaja danes v mnogih družinah prava lakota. Mnogo družin živi od skodelice mleka in polente, ki jo dobi pri sosedu. Ljudem, ki bi radi pomagali, se kar srce trga, ko vidijo otroke lačne. Spričo teh razmer si ni težko razložiti, zakaj tako uspevajo vsaj na zunaj fašistični vrtni v slovenski deželi. Otroci dobe namreč v vrtni nekaj tople godlje in zato ga tudi obiskujejo. Včasih jim darujejo tudi kos blaga za obleko. Seveda fašistični listi ne poročajo o resničnih razmerah na deželi, bržkone tudi oblastva pošiljajo v Rim netočna poročila; tako se godi povsod pod diktaturo. To pa prav nič ne izpremeni na dejstvu, da je na Vipavskem izbruhnila prava lakota. Ko svet organizira pomoč za lačne v Rusiji, naj ne pozabi sira-tajočih pod Italijo!

Avstrija

s Veliki katoliški shod se vrši te dni na Dunaju. Dotok tujcev, ki so prišli na katoliški kongres, je popolnoma menjal zunanje lice Dunaja. Potnik dobi vtis, da je mesto zaživelo v stari slavi avstro-ogrske prestolnice. Vse je okrašeno z zastavami, avstrijskimi in papeževimi. Že na prvi dan kongresa je prispelo na Dunaj nad 40.000 inozemcev in v soboto se jih je pripeljalo okoli 80.000. Med njimi trije kardinali, pariški Verdier, poljski Hlond in madžarski kardinal Seredy. Raznesel se je glas, da pride tudi nemški podkancler Papen. Vodstvo kongresa je objavilo poročilo, da ni bil Papenov prihod službeno javljen. Ako Papen v resnici pride, bo njegov obisk čisto zasebna zadeva. Kljub temu mu v političnih krogi pripisujejo velik pomen. Iz Nemčije je le malo gostov, ker je še vedno v veljavi pristojbina 1000 mark za vsak potni list za Avstrijo. Prvega slavnostnega zborovanja na Stadionu, ki ga je otvoril kardinal La Fontaine, se je udeležilo 40.000 oseb. Procesija množ, ki so jo otvorili Tirolci, je štela 25.000 udeležencev, špalir pa je bil desetkrat večji. Zvezni kancler dr. Dollfuss je bil predmet živahnih pozdravov Kmetom in obrtnikom je dr. Dollfuss naznanil,

da bo kmalu izvedel stanovsko organizacijo države v smislu papeške okrožnice »Quadragesimo anno«. — Od jugoslovanskih škofov se udeležujeta kongresa belgrajski nadškof dr. Rudić in uniatski škof dr. Njaradi.

s Drobiz. V Škocijanu je sezona končana. Večino tujcev so tvorili Dunajčani. Vsako nedeljo so prišli skoraj vsi k službi božji. Imeli so tudi nemško pridigo. — 21. srnjakov je že padlo v lovskem okolišču pri Mariji na Zili. — Malo elektrarno na Selah je kupil domačin Ludovik Užnik. — V St. Jakobu v Rožu so pokopali vrlega moža Mihaela Haleggerja pd. Kobintarja v Srejah. — Dne 5. septembra so izšli na Dunaju novci 2 šilinga s sliko pokojnega dr. Seipla. — Bivši španski kralj Alfonso se je na počivanju ustavil tudi v Zgornjih Delah pri Vrbskem jezeru in si ogledal tamnošnje igrišče. — Pod Košto so odkrili vojaški spominski ploščo ponesrečenemu korporalu Pohlu. — Koroška kmetijska zbornica oddaja sadna drevesca za jesensko saditev po znižanih cenah in sicer za jabolka (komad) 2,50, hruške 3, orehi 4, marelice 3 šilinge. Če računamo en šiling samo 8 dinarjev, vidimo, da ima sadno drevje v Avstriji dokaj višjo ceno kot v Jugoslaviji. — Vlada nadaljuje z razvrstitvijo čet. Vladi prevažajo iz notranjosti Avstrije posamezne čete na Tirolsko, odkoder jih potem pošiljajo na obmejne kraje. Moč obmejnih posadk so sedaj podvojili. Razen tega so pomnožene vse pomožne čete redarjev in orožnikov v vseh krajih ob bavarski meji. — Avstrijski socialni demokrati so zbrali 1.216.000 podpisov za prošnjo na predsednika republike, da skliče zopet parlament. — Na avstrijsko-nemški meji je zopet prišlo do mejnih spopadov. Več stražnic so hitlerjevci poglani v zrak. — Ker so nemška gledališča vedno slabše obiskana, je napovedal predsednik narodno-socialističnega uradništva v Bambergu, da bodo morali postati vsi uradniki, ki imajo več ko 300 mark mesečne plače, gledališki obiskovalci. — Avstrijski trgovci so se izjavili v smislu predloga avstr. trgovskega ministra, da se s preferenčnimi carinami pospešuje trgovina skozi Trst in ne skozi Hamburg.

Amerika

s Razuo. V Chicagi je umrla Marija Milak roj. Franko iz Velikih Brusnic. — V Clevelandu je preminul Alojz Savrin iz Hruševlja pri Gorici. — V Terre Haute Indiana je odšel v večnost 48 letni Matija Hvalica iz Srednjega v Primorju. — V Clevelandu je zatisnila na veke oči Franciška Zupan roj. Valjavec iz L'odgore fara Begunje. — Istotam so položili v grob Jožefa Ahlina iz Peči pri Grosupljem. — Ko je nameraval katoliški župnik James Healy iz Njujorka na letavišču v Mount Tremper rešiti iz vode tri ženske in dva otroke, je pri tem tudi sam utonil. — Mestna vlada v Njujorku je vso podporo brezposelnim in ljudem, ki so

v pomanjkanju ukinila. Na pomožni listi je 210.000 družin, ki štejejo okrog enega milijona oseb. S to akcijo so bile odrezane od vseh sredstev za življenje. Vlada pravi, da je bila prisiljena to storiti, ker ni denarja. — V Gospodu je zaspal mons. Anton Ogulin, večletni župnik fare sv. Neže v St. Pavlu v Minn. — Umorjen je bil 54 letni Anton Gazdič, bivši predsednik nekdanje Hrvatske Zajednice Illinois in bivši predsednik Hrvatske Bratske Zajednice. — Hišne, kuharice in dekle v Clevelandu, O., so imele zadnji teden svoje posvetovaje in zborovanje glede ustanovitve svoje lastne zveze. Zahteve bodo en dolar (nad 60 Din) dnevne plače in deseturno dnevno delo. — Vlada Združenih držav bo kupila pet milijonov prašičev od kmetov širom dežele z namenom, da se cena teh domačih živali za nekaj dvigne. Vlada bo plačala za ščetinarje več kakor je pa današnja tržna cena; meso toliko milijonov prašičev se bo pripravilo in shranilo za zimo in isto razdelilo med brezposelne družine po raznih mestih. Država ima v ta namen določenih nad 3 milijarde Din.

Ukrajina

s Tudi na Poljskem je Rusinom usoda bridka. Po vesteh iz Galicije ukrajinsko gibanje za svobodo naroda ni opešalo. Ukrajinski kmetje nastopajo proti poljskim kolonistom v čisto ukrajinskih pokrajinah. Demonstranti so razbili vsa okna v mnogih ukrajinskih vaseh, kjer so ustanovljene poljske šole s potujočevalnim namenom. Ukrajinski kmetje razen tega v mnogih krajih ne pošiljajo svojih otrok v poljske šole, temveč zahtevajo svoje ukrajinske šole. — Ali se tudi Poljaki niso iz zgodovine ničesar naučili?

Drobne novice

Bolgarski kralj Boris je dospel v London, kjer bo skušal doseči večje državno posojilo. **Ker so jim znižali plače** hočejo štrajkati grški uradniki.

Nemčija pripravlja vojno, je izjavil češko-slovaški senator Donat.

Je-li to junaštvo ali ne? Francoska vlada je odlikovala s križem častne legije kapucina Charlesa, ki je 25 let deloval med gobavci in skrbel zanje. P. Charles je že 36 let misijonar v Etiopiji.

Revolucija na Kubi je odstranila staro vlado. Uporniki so bili nižji častniki in podoficirji. Pa tudi ti so že šli.

Nad 100 ljudi je bilo ubitih in na stotine hiš razdejanih po silnem viharju na Havani.

65 koncentracijskih taborišč s približno 60.000 jetniki se nahaja v Nemčiji.

Umrl je iraški kralj Feysal.

Rdeče zastave so razbesili oni dan komunisti po vsej Bolgariji.

Dne 6. septembra 1933 so pokopali berlin-skega škofa dr. Kristijana Schreiberja.

KAJ JE NOVEGA

Ako bi bil jaz načelnik prosvetnega oddelka

Ako bi bil jaz načelnik prosvetnega oddelka Dravske banovine, bi razposlal učiteljem in profesorjem tale poziv:

Moderno vzgojeslovje zahteva od staršev vedno večje gnotne žrtve. Priпомočki moderne vzgoje lajšajo učenecem učenje, a obenem obtežujejo družinski proračun. V splošnem ni mogoče odreči staršem dobre volje, da ne bi hoteli žrtvovati, kar je mogoče, za vzgojo svojih otrok; saj so dobro zavedajo, da si danes človek brez šole ne more več utreti pot v življenje. Toda prav tako je gotovo, da večina staršev spriču gospodarske krize silno težko zmaguje stroške za šolanje in da so jim že izdatki za nakup knjig, potrebnih za pouk na osnovnih šolah, v veliko breme. Tako se proti šoli podzavestno ustvarja nerazpoloženje pri starših, ki se pogosto odraža tudi v njihovem občevaranju s šolskimi otroci. Tako

pastane tudi nevarnost, da otroci pričlo smatrati šolo za zlo in da se ji odtujijo.

Zato pozivljem vse učitelje, da računajo z dejarskimi razmerami, v katerih živimo, to se pravi, z gospodarsko krizo, ki tare starše. Njihovi dohodki so omejeni, saj živi večina od stalnih plač, knet pa na drugi strani pravi hude čase. Živimo v izrednih razmerah, zato tudi ne moremo od staršev zahtevati, da bi zadostili vsem gnotnim zahtevam moderne šole. Varčujemo vsi! Zahtevamo od otrok, da si z denarjem staršev nabavijo samo tiste šolske pripomočke ki so nujno potrebni. Varčujemo pri zvezkih, ne glejmo preveč na obliko, skušajmo prikrojiti knjige tako, da jih otrok rabi vsaj v dveh razredih in ne menjajmo jih prepogosto. — Oče s petimi šolobveznimi otroci.

Dekletom v svarilo

V bližini Niša je bila te dni umorjena 16-letna služkinja Agata Filež iz Cerkovljan v Medjimurju, ki je služila pri inženjerju Vrhovcu. Neznani zločinec jo je zvalil v niško okolico in je hotel izvršiti nad njo grusen zločin. Ker pa se je dekle temu upiralo, ji je potisnil nož v srce in jo pustil mrtvo ležati na polju. Policija vodi vsestransko preiskavo in radi tega umora zaprla nekega železničarja in pismonošo Higijenskiga zavoda. Skoraj istočasno je bila niška policija obveščena, da leži v isti razdalji, samo na nasprotni strani reke Nišave še drugo umorjeno dekle Ljubinka Prstič, nad katero je bil, kakor je dokazal

pregled, istotako gnusen zločin. Med ljudstvom je nastalo splošno razburjenje.

Oblasti so že dognale, kdo je gnusni zločinec. Priznal ni samo umor obeh deklet, ampak je tudi izjavil, da je iz istih razlogov v noči med 21. in 22. septembrom lani umoril tudi tovarniško delavko Cano Nikolić ni v noč med 16. in 17. majem lani Zojko Djordjević ter njeno hčer Leposlavo. Vse žrtve je zaklal z istim nožem, ki ga je policija dobila pri njem ob priliki aretacije. Policijski upravi se je javila še ena deklica, nad katero je zločinec enako hotel izvršiti gnusen zločin, pa mu je pravočasno pobegnila.

Osebnosti

d Za novega marijaniškega očeta v Ljubljani je imenovan g. monsignor Anton Koritnik, doslej ravnatelj knezoškofijske gimnazije v Št. Vidu nad Ljubljano. Naj Gospod obilno blagoslovlja delo preizkušene šolnika in vrliga vzgojitelja značajnih in vernih sinov naše domovine tudi na novem važnem mestu!

d Stiriidesetletnico posvečenja in 27 letnico župnikovanja v Dolu pri Ljubljani je praznoval 10. septembra tamošnji župnik g. Matija Kastelic. Bog ohrani g. jubilanta še mnogo let!

d Najstarejši mož v Smartnem pri Ljutju 86 letni Matija Zitnik pod. Mačkov oče iz Vintarjevea. Je naročnik in čitatelj »Domoljuba«, odkar ta izhaja. Bog živi zavednega krščanskega moža do skrajnih mej človeškega življenja!

Domače novice

d Uredbo o združitvi večjega števila občin je že predpisalo notranje ministrstvo. Podrobnosti, ko to pišemo, še niso znane. — Volitve v dravski banovini se vrše dne 15. oktobra.

d Čuvajte kmetijsko lastnino! Na poljih zdaj vsepovsod sadeži dozorevajo, pa se v mirnih nočeh že plazijo po njivah — moški in ženski — poljski tatovi! Krompir, fižol, zelje kopljejo, trgajo in sekajo in bašejo v vreče in »rukzake«, da se svojat tatinska kar — poti,

čuvaja pa, ne človeškega ne — pasjega nikjer, da bi jih prijel. Vrednost blaga in škoda pa gresta v tisoče!

d Značilno. Prvi razred državne učiteljske šole v Ljubljani letos vobče ne bo odprt, ker se je prijavilo za vstop premalo učencev. Od 9 prijavljenih je bilo samo pet popolnoma sposobnih za vpis.

d 832 srednješolcev, med njimi 265 dijakov se je letos vpisalo na državno realno gimnazijo v Celju.

d Skoraj pet milijonov Din so znašali dohodki pri mariborski carinarnici v mesecu avgustu.

d 20.000 Prekmurcev je slavilo od 4. do 8. septembra Kristusa Kralja na veličastni verski prireditvi v Turnišču.

d Pekovsko delavstvo za svoje pravice. Pretekli teden so bili sprejeti pri predsedniku vlade v Belgradu zastopniki pekovskega delavstva in predstavniki osrednjega tajništva delavskih zbornic in so mu ob tej priliki izročili vlogo, v kateri pekovsko delavstvo naproša vlado, da naj vzame v pretres vprašanje nočnega dela po pekarnah ter naj ga reši v tem smislu, da se nočno delo v pekarnah sploh prepove.

d Bolgarski gospodarstveniki so obiskali te dni razne kraje v Jugoslaviji in tudi Ljubljano. Povsod so bili prijateljsko sprejeti. Naj bi se že enkrat odstranile ovire, ki so na potu popolni združitvi vseh Jugoslovancev.

IGNACIJ NAROB, TAPETNIK, GOSPOSVETSKA CESTA ŠTEV. 16 (PRI LEVU)

d Neobičajna brzina. Točno 11 let in tri mesece je rabila razglednica, da je prišla iz Gornje Radgone v Zagorje. Zal se je med tem naslovljenka razglednice poročila in stanuje v Gornji Radgoni v srečnem zakonu z gosp. F. Snojem, tamošnjim pošiljničnim tajnikom.

d 2343 mladih ljudi se je letos vpisalo v mariborske srednje šole.

d Banovinska zavarovalnica. Na zasedanju banovinskega sveta je izjavil ban dr. Marušić, da pripravlja banska uprava banovinsko zavarovalnico, ki bo obsegala vse vrste zavarovanja.

d Dvig vinskih cen. Skoraj v vseh vinorodnih krajih države so v zadnjem času cene vinu narastle. V severni Dalmaciji se plačuje belo vino po 250 do 300, črno po 150 do 200 Din za hektoliter. V Hercegovini je navadno belo in črno vino po 300 do 500 Din, boljše vrste pa po 600 Din hektoliter.

d Volitve v Delavsko zbornico se vrše 7. in 8. oktobra. Ker bodo občinske tudi v oktobru, najbrže v nedeljo 15., bo oktober volilni mesec prve vrste. Daj Bog, da bi se izpolnila pričakovanja slovenskega ljudstva!

d Izvoz jabolk. Ker je letošnja sadna letina v Avstriji zelo slaba in bo posebno malo jabolk, namerava avstrijska vlada povečati uvozne količine za jabolka. Kakor se poroča iz Dunaja, bi se zlasti povečal uvoz jabolk iz Jugoslavije.

d 1508 novih učiteljev. V šolskem letu 1932/33 je v 31 državnih učiteljskih bilo 7086 učiteljskihnikov, med njimi 2671 moških in 4415 žensk. Na slovenskih učiteljskih je bilo 1005 dijakov, 315 moških in 690 žensk. Mate ro je delalo 1733 učiteljskih abiturientov, naredilo pa je je 1178, med njimi 446 moških in 732 žensk, 346 pa jih je reprobiranih na dva meseca: 152 moških in 212 žensk. Če bodo vsi naredili, bo letos 1508 novih učiteljev v državi. Za leto dni je padlo 96 moških in 95 žensk. Stevilke govore, da so se dekleta bolje učila ko fantje.

d Vsaka pritožba na upravno sodišče, tudi tista, ki se tiče občinskih volitev, se mora opremiti s kolekom za 100 Din. Tako je odločil davčni oddelek finančnega ministrstva.

d Za občinske volitve, ki bodo v dravski banovini v mesecu oktobru, priporočamo knjižico: Zakon o občinah. Stane nevezan 8 Din, vezan 15 Din. — Istotam se dobi tudi novi Čestni zakon, priredil dr. Lovro Bogataj, nevezan 18 Din, vezan 24 Din. Naročila sprejema Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani.

d Koliko denarja lahko vzameš s seboj v inozemstvo. Po najnovejši odredbi finančnega ministra se smejo z vidiranim potnim listom odnesti s seboj v inozemstvo plačilna sredstva, in sicer do 3090 Din, ako je vizum podeljen za potovanje v Albanijo, Avstrijo, Bolgarijo, Grčijo, Italijo, Madjarsko, Romunijo in Češkoslovaško, do 5000 Din pa, če je vizum podeljen za potovanje v ostale države, brez razlike, ali se potuje v eno ali več držav.

450.000 brezposelnih je na Španskem, med njimi polovica — poljedelcev.

Poljska je začela izvažati lokomotive in vagoni v Brazilijo.

Spalna bolezen se opasno širi v Ameriki. Hudo je obel angleški zunanji minister lord Grey.

80 milijonov dolarjev je odobrenih za novo opremo ameriške armade na suhem.

Med brati Hrvati

d Tudi s kačami kupčujemo. Pri nas je malo znano, da je Hercegovina dobaviteljica kač domalega za vso Evropo. Skalnata tla in vroče podnebje ugajata strupeni golazni, ki je v Hercegovini izredno veliko. Prebivalci gorskih krajev se že dolgo pečajo s kačjim lovom in so v tem nenavadno spretni. Poslužujejo se zelo priprostega orodja — palice s precepom. Kakor hitro se prikaže kača na plano, sine lovec s palico po njej in jo pod vratom ujame v precep. Nato spravi kačo v trikratno platneno vrečo, dobro zaveže in odnese na zbirališče, kjer jo strese v zaboj, ki je spremljen z zračnimi luknjicami. — V Hercegovini žive vse v Evropi znane strupene kače. Hercegovci pa ločijo dve vrsti kač: take, ki se mude na sončnih mestih in take, ki žive po hladnih, senčnih krajih. Strup »solnčarice« je menda znatno hujši. Neko vrsto kač pa love z golo roko. In sicer ravno najnevarnejšo. Je to modras poskok. Ta kača ne da živemu bitju v svojo bližino — proti vsakemu skoči že iz daljave. A spretlen lovec ji se pride do živega: bliskovito okret in njegovi prsti jo drže za vrat tik pod glavo. Nad 70 cm dolga kača se ovije lovecu okrog lakti, a pičiti ga ne more in v malo minutah leži v vreči. Za poskoka se plačuje posebna nagrada.

d Živega morskega psa so ujeli ribiči v K. Sušurcu v Dalmaciji; dolg je 190 cm, težak okrog 30 kg.

Iz naše prestolice

d Družbo sv. Rafaela so ustanovili v Nišu. Namen te družbe je izključno dušnopastirski oskrba tisočev slovenskih naselencev po Srbiji. Prvi odbor tvorijo: predsednik dr. o. Stanko Perić, podpredsednik o. Alfonz Kudrič, dekan, tajnik g. Jakob Počkanj iz Niša, blagajnik g. Branko Bilčić, odborniki: g. Remec, gimn. ravnatelj v Kruševacu, o. Ferdinand Zajec, kaplan v Zaječaru, g. Vinodolac, župnik v Kragujevacu in g. Ostojić, župnik v Šabcu. Ko novo družbo posestrimo pozdravljamo, želimo, da bi se razširila tudi po ostali Srbiji, zlasti v Beogradu in Prizrenu.

d Občinske volitve v dunavski banovini se vrše v nedeljo dne 8. oktobra 1933. Tako uradni razglas. Isti dan se vrše občinske volitve tudi v savski, drinski in primorski banovini.

d Smrtno se je ponesrečil narodni poslanec Jovica Kandič. Padel je pod vlak, ki je Kandiča vsega razmesaril.

d Prva jugoslovanska mornarska šola se odprla v najkrajšem času. Bo to strokovna šola za izobrazbo mornarjev za trgovinsko mornarico, kakor krmarjev, radiotelegrafistov, signalistov itd. Takšne šole že obstojajo v drugih državah v zasebnih rokah, docim bo naša nova mornarska šola državna. Da se zagotove stroški za vzdrževanje takšne šole in gojencev, se bo pobirala od vseh ladij, ki ne plačujejo pristaniške pristojbine, zlasti pa od luksuznih, zabavnih in sportnih ladij, posebnih pristojbina. Zelo verjetno je, da se bo nova šola začela že letos. Sedež šole bo na Korčuli.

d Jugoslovanska trgovina s Poljsko. V zadnjem času so se zelo povečali trgovinski stiki med Poljsko in Jugoslavijo. Na podlagi dogovora je izvršila Jugoslavija na Poljskem velika naročila. Tako je naš prometno ministrstvo naročilo v poljskih livarnah železnikega materiala za 3 milijone zlotov, elektrotehničnih izdelkov pa za 360 tisoč zlotov.

Nadalje je naročila Jugoslavija na Poljskem telefonskih aparatov za 950.000 zlotov ter soli za 1.350.000 zlotov. Poljska pa je kupila v Jugoslaviji tobak.

d 100.000 ljudi je doslej obiskalo higijensko razstavo v Beogradu.

Nesreče

d Gorelo je pri posestniku Francu Pernatu v Zgornjih Pleterjih pri Cirkovcih.

d Iagubil je dar govora. V Slivnici je neznanec udaril s sekiro poljskega delavca Antona Špurgaja s takšno silo po glavi, da je Špurgaj izgubil dar govora.

d Kozolec je zgorlel Jožetu Sušniku v Veliki Kostreznici.

d Smrtni pader s škeda. V nedeljo dne 3. t. m. je 23 letni Franc Cajhen šel zvečer spat na seno. Med spanjem mu je postalo slabo, padel je s škednja nekaj metrov globoko na pod ter obležal v nezavesti. Prepeljali so ga v celjsko javno bolnišnico, kjer je pa umrl. Pokojni je bil daleč okoli znan in priljubljen fant, bil je iz zavedne katoliške družine. Udeleževal se je pridno na odru Kat. prosv. društva in kot tamburaš pri »Slavcu«. Pokojnika so prepeljali na Polzelo, kjer so ga v rojstnem kraju položili k večnemu počitku.

d Sree mu je potilo. Na praznik dne 8. septembra se je vozil z motornim kolesom iz Petrovč proti Celju 30 letni trgovski potnik Josip Koštomaj, stanujoč na Poluh pri Celju. Med gostilno Majdič in savinjske progo v Levcu je zavožil v voz, ki mu je privozil nasproti. Sinek naravnost v ojnico je bil tako močan, da je isto zlomil in mu je konec ostal v prsih. Njegovemu spremiljevalcu, ki se je vozil z njim, se ni zgodilo ničesar. Koštomaju je počilo srce in si je polomil rebra. Zapušča ženo in 4 nepriskrbljene otroke.

d Ko sta izpraznjevala puški. Ko se je orožnik Jakob Cenčič 8. t. m. vrnil s tovarišem s Trške gore, ga je tovariš, ko sta izpraznjevala puški, po nesreči zadel v levo ramo. Cenčiča so prepeljali v bolnišnico usmiljenih bratov.

d Nesgode. S koso se je zabodel v roko Avguštin Franc, posestnik iz Meniške vasi.

Strašna letalska nesreča pri Ljubljani

Nedavno so odprli v ljubljanski okolici moderno letališče, od koder vozijo dnevno poletna letala v Zagreb in na Sušak. Letanje po zraku je spričo tehnično popolnih zrakoplovov splošno varno, vendar pa se tudi v zraku, kot pri vsakem prometnem sredstvu lahko zgode nesreče, a veda s to razliko, da skoro vsaka nesreča v zraku prinese smrt. Taka strašna nesreča se je v torek, 12. sept. okrog 7 zjutraj primerila potniškemu letalu, ki je odšlo na Sušak in osim potnikov, ki so v letalu potovali. Letalo se je zaletelo v zid blaznice na Studencu, se razbilo in pokopalo pod seboj in pod ruševinami zidu vseh osem ljudi, ki so bili strašno razmesarjeni in seveda na mestu mrtvi.

Žrtve te strašne nesreče so sledeče: 1. pilot V. Nikitin, po rodu Rus, doma iz Kijeva, eden naših najboljših civilnih pilotov. Nad pol milijona kilometrov je prevozil po zraku. Vodil je tudi letalo, ki je lani trosilo po Slovéniji letake za »Slovenčev« 60 letnico. 2. mehanik Stevo Trbulj iz Like, 3. gdna Ivana Pilar, učiteljica v pokoji, 4. Anton Lušin, borzni senzal iz Ljubljane, 5. visokošolec Vladimir Strekelj iz Ljubljane, 6. ljubljanski posestnik Ivan Kosler, 7. Ivan Žuraj iz Slov. Bistrice in 8. uradnik

Voz se je prevrnil na Sušteršičevega Antona, posestnikovega sinčka iz Malih Škrljan in mu zlomil ramo. — Del zidu se je porušil na delavca Hermana Kokalja v Liti in ga močno poškodoval.

Novi grobovi

d V Laškem je umrl 68 letni posestnik Anton Petek. — V Dolenjem jezeru pri Cerknici je preminul 92 letni Tomaž Levac. — Solzno dolino je zapustil vrl fant Karel Korošec iz Vrhol pri Laporju. — V večnost je odšel 60 letni preglednik fin. kontrole v p. Kralj Anton. — V Smedniku so pokopali ondolnega župnika g. Jožefa Cegnarja. — V Starem trgu pri Kočevju je odšel h Gospodu po večno plačilo tamošnji župnik g. Alojzij Perz. — V Tomačevem je zapel mrtvaški zvon bivšemu posestniku Jakobu Blažu. — V Borovnici je umrla Marija Švigelj, roj. Kos. — V Braslovčah se je poslovila od sveta Marija Maršič, roj. Zotter. V Mekinjah so pokopali Marijo, sestro g. dekana Mateja Riharja in g. župnika Leopolda Riharja. — V Skofji Loki je zaspala v Gospodu Apolonija Deisinger, roj. Dolenc, bivša gostilničarka. — V Ljubljani so umrli: uradniški pripravnik mestne kontrole Anton Gerbec, Tekla Jašovec, roj. Ahn, 71 letna Frančiška Bernik roj. Čemažar, trgovski zastopnik Edvard Regnard, sprevodnik državnih železnic Josip Brule, pleskarSKI pomočnik Stanko Milošič in Marija Panič, roj. Kaus. — Naj počivajo v miru! Preostalim iskreno sožalje!

Razno

d Važna ustanova za kmeti in obrtniki. — V Ljubljani deluje, kakor znano, z velikim uspehom Dopsna trgovska šola, v kateri se vsako lahko nauči vseh trgovskih in zadržinskih predmetov, kakor knjigovodstva, korespondence, zadržništva, vseh jezikov itd., pa mu ni treba hoditi v šolo, temveč dobi vsa predavanja na dom in jih doma sam čita in se jih nauči. Ta šola je velikega pomena tudi za ose, ki jim je iz knjižniškoli vzrokov otežkočeno študiranje. Brez velikih stroškov pridobijo na izobrazbi in se priključijo do boljšega kroga. S 15. septembrom začne šola z novimi rednimi tečaji. Kogar zanima in ima voljo za učenje, naj piše na Dopsno trgovsko šolo v Ljubljani, Pražakova ulica 8-II. Šola topla priporočamo!

Georg König iz Nürnberga na Nemškem. Vse te žrtve so bile strašno razmesarjene, da je bilo težko ugotoviti, kdo so.

Kako se je zgodila nesreča? V Ljubljani je bila gosta megla. Ko se je letalo dvignilo, so uslužbenci na letališču zapazili, da je utihnil motor letala. Kmalu na to je motor z vso silo zabruel, nato se pa ni več oglašil. Gotovo je moralo biti v stroju kaka napaka. Pilot je to videl in je hotel priti na zemljo, a se zaradi goste megle ni mogel orijentirati. Letalo je zavozilo v drevesa in jih sekalo na dvoje. Pri tem so že odletavali razni deli letala. Nato se je letalo s strašno silo zaletelo v 3 metre visoki zid umobolnice na Studencu, ga v daljavi 6 metrov razrušilo in se zdrobilo na kose ter pokopalo nesrečne potnike, ki so bili vsi na mestu mrtvi, polni strašnih ran, da jih je bilo komaj spoznati.

Vest o nesreči se je bliskovito raznesla po mestu in okolici. Tisoči so prihajali gledat kraj nesreče in žalostne ostanke letala in potnikov. Vse sočustvuj z nesrečnimi žrtvami.

Za nas vse pa velja ob takih žalostnih dogodkih: Čujmo in molimo, ker ne vemo, če ure ne dneva!



Ivan Janković, sekretar općine, u prv. rangu
Ivan Janković.



Wedding of the daughter of the village head. The bride is being carried away in a carriage.



Marica Janković, the daughter of the village head, is being carried away in a carriage.



Wedding of the daughter of the village head. The bride is being carried away in a carriage.



The daughter of the village head is being carried away in a carriage.



Marica Janković, the daughter of the village head, is being carried away in a carriage.



The village head is being carried away in a carriage.



The village head is being carried away in a carriage.

PO DOMOVINI

Tabori katoliških Slovencev

V Predosljah

Vzpodbudna verska svečanost v kranjski dekaniji.

Celi vrsti že izvršenih proslav 1900-letnice Obešenja, se je dne 2. in 3. septembra 1938 dostojno pridružila tudi kranjska dekanija. Predaško farno je doletela izredna čast, da se je ravno v tem kraju na omenjeni dan zbral cvet vrlih versko zaslužnih Gorenjcev in Gorenjk iz bližnje in daljne okolice Kranja.

Vsa slovesnost je bila temeljito pripravljena: dekleta so pletla vence, fantje in moške so skrbeli za mlaje, predoški župnik g. svetnik Župnar je zamislil prekrasen oltar na prostem. Ljudje pa so se na izredni praznik pripravljali tudi v duhovnem oziru z molitvijo in prejetjem sv. zakramentov. V jutro slavnostnega dne so začeli prihajati v Predoslje tisočglave množice, ki so bile po farah uvrščene v procesije. Udeležba iz vseh fara je bila neverjetno velika, kakaj zbralo se je do 10.000 ljudi, med njimi več sto narodnih noš, do 300 belo oblečenih deklet, 16 bander in 11 zastav Marijinih druž. Tudi fantov na konjih ni manjkalo.

Slavnosti se je udeležil ljubljanski knezoškof dr. Gregorij Rožman, ki je daroval sv. mašo; krasno pridigo o milosti, ki prinaša odrešenje, pa je govoril trsteniški župnik g. dr. Janko Arnež.

Po sv. maši se je razvila velikanska, 3 km dolga procesija z Najsvetejšim. Pri vrnitvi v cerkev je imel najprej g. knezoškof prelep nagovor, nato pa je sledila posvetitev presv. Srcu Jezusovemu.

Po popoldanski cerkveni slovesnosti so se množice razšle, navdušeno pozdravljajoč g. knezoškofa dr. Rožmana in iskreno zahvaljujoč Boga ki je dal kranjski dekaniji in vsemu njenemu plemenitu in vernemu prebivalstvu dočakati ta veliki dan.

**ALI SE ZAVEDAŠ, DA JE »DOMOLJUB«
KATOLISKI TEDNIK. TI PA KATOLISKI
KRISTJAN?**

Na Limbarski gori

»Saj ne bo nič danes, ko tako slabo kaže«, so rekli malodušni, ko so gledali težke oblake, iz katerih je rosilo. »Kdo bo šel v takem vremenu na Limbarsko gorot? Toda med fanti ni bilo malodušnosti. Kaj pa je kranjskemu fantu, tukale jezenska ploha! Marelo stisne pod pazduho, pa gre po blatu in strminah tja, kamor ga vleče srce. In ta dan je dvignila fante resna želja na Limbarsko goro, da bi tam opravili skupno pobožnost, se navdušili za svete fantovske ideale in si izprosil božjega varstva za težke dni, ki jih v prihodnosti čakajo. Od vseh strani so se zgrinjale fantovske trume, vesele in korajžne. Ko je ura udarila deset, se je 600 fantov zbralo v prostorni romarski cerkvi.

Na prižnico je stopil ljubljanski stolni vikar g. Jože Kosicek in je fantom, članom župnijskih kat. akcij v dveh govorih razložil naloge, ki čakajo predvsem kat. slovenske fante pri uveljavljanju programa kat. akcije ter jim priporočal sredstva, s katerimi pomočjo bodo ta program lahko izvrševali. Med prvim in drugim govorom je bila sveta maša, med katero so peli združeni fantovski zbori pod vodstvom moravškega g. organista. Za sklep so bile pete litanije M. B. z ljudskimi petjem. Tu sem naj bi prišel poslušati oni, ki trdi, da moška niso za ljudsko petje. Tako korajžno in glasno so peli fante, da se je dobesede cerkev tresla. V dveh in pol urah je bila pobožnost končana.

Fante so se v cerkvi in na poti vzorno obnašali. Nekaj minut po končani službi božji so že zadnji zapustili prijazno goro, katero so kot v pohvalo sijajnim fantom obšli solnčni žarki, ki so premagali temne oblake. In ti fante so se kot solnčni žarek, ki prenaša toploto in življenje, razšli na vse kraje moravske dekanije, kjer bodo sedaj s podvojenimi silami delovali za zmago idej, katerim so na gori prisegli zvestobo. Drugo leto pa bodo, tako so sklenili, zopet prišli. Takrat bodo še druge pripeljali s seboj, da jih bo tisoč; in vsi bodo ene misli, enega srca.

† Župnik J. Cegnar (Smlednik)

Umri je mož. Ne kar velevala mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan. Gregorčičeve besede, ki so se uresničile na ranjem. Ropen je bil pri sv. Duhu v loški fari dne 3. aprila 1898. Rojenice so mu prisodile pastirske palice med svetoduškimi pastirji. Mati-vdova je gledala kako v Loki učitelj zbira najbolj nadarjene, da jih pošlje v višje šole. In tako se je znašel skupaj z Alešem Ušeničnikom, dr. Levičnikom, rajnkima Gašperjem Porento, dr. Grudnom kot sošolci. Po maturi so ga iskali možje, da ga spravijo med svetne stanovne. Srce ga je pripeljalo v semenišče. Pel je novo mašo leta 1892. Med Žirovcem, med Ločani, med Moravčani, med Stranjani, kjer je deloval kot kaplan in župnik in u. i. j. je puščal globoke spomine, katerih tudi desetletja niso zabrisale. Kolikokrat se je oglasil v njegovem župnišču mož ali žena, s prošnjo ali sme obiskati gospoda, in če ni imela drugega vzroka, je bila vsaj topla beseda zahvale za prejele dobrote. Nad 7 let je bil na Vrhpolju, od 1905—1926 je bil v Stranjah župnik in učitelj. Njegova spovednica je bila oblegana. Nad 300 krat je opravil službo božjo pri Sv. Primožu. Iz njegove šole in roke sta tudi izšla nečak dekan moravški g. J. Cegnar in učiteljica pri Sv. Jakobu v Ljubljani gdč. Ivanka Cegnar. Smleška fara žaliuje za svojim očetom. Kako ga je fara ljubila, se je pokazalo pri lanskem praznovanju 40 letnice mašinskega posvečenja. Kot pušče za klobukom gorenjskega fanta, se je okrasila. Praznično razpoloženje so delali fante konjeniki v narodnih nošah, ki so sprejemali goste sošolce na postaji, množica ljudstva pred cerkvijo, velika smleška cerkev nabasana ljudi, razsvetljeno župnišče, podoknice so govorile o ljubljani in še so ljudje stali in ugibali kaj naj še storimo, da počastimo njega, ki se imenuje naš farni oče. Ne moremo verjeti, da je umrl v vendar je res. V prvem nadstropju počiva, prihajajo trume in ne verjamejo, da se res odšel. Osireteli ga priporočamo Vsemogočnemu, naj milostno sodi svojega zvestega služabnika.

V slovo vzornemu duhovniku.
(Žužemberk.)

Minuli teden se e poslovlj od nas g. kaplan Gregor Mali in odšel na Vrhniko. G. kaplan je bil pri nas šest let. Pridobil si je splošno spoštovanje, tako, da je ob njegovem odhodu žalovala vsa fara brez izjeme. Bil je zlata, plemenita duša. Imel je

Beseda moje matere nas je rešila. Da bi ne bilo te besede, bi bila tako dolgo iskala ključ, da bi bilo za nas vse prekesno. Kakor smo pozneje dognali, je bila peč močno pokvarjena in je uhajal ogljik iz nje.

O človeku, ki ga je hudič vzel:

»Njegova hiša še stoji. Saj ste jo videli, vladarica, to je tisti zapuščen mlin ob potoku. Zidovje, okna in vrata — celo streha; vse je še Minskega kolesa ni dosti videti, bršljan ga je prerastel. Noben otrok se ne bi v dežju zatekel pod to streho; še živali gredo s paše po ovinčkih mimo hiše. Vse, kar živi in ima dušo, se izogiba hiše.

Nekoč so pa bivali ljudje v njej. Ko sem bila še otrok, sem videla, kako se je kadilo iz hiše. Oče mi ni nikoli dovolil iti tja. Solarji so se pa zabavali, če so mogli videti človeka, ki ga je vzel hudič. Tudi moj mož ga je videl. Ali ne, Nardin?

»Seveda,« je rekel oče Nardin, »samo enkrat, pa sem ga imel zadosti.«

V mladih letih je bil mlinar vesel fant, kakor mi je pravil moj oče, ki je bil njegov prijatelj. Vendar ga ljudje niso marali, čeprav se je šalil, igral harmoniko in imel dosti denarja. Velik grešnik je bil. Seveda, grešniki smo vsi in niso mu tako zamerjali, ker je pil, se prelepal in imel rad ženske. A razen tega je tajil Boga. Seveda, dandanašnji se zdi, da ni to noben greh. A ko je še moj oče živel, je bilo brezboštvo največji greh. Laže bi bil tedaj kdo ubil človeka, ko obupal nad nebeškim Očetom.

Mlinar se je iz vsega norčeval. Pač je hodil v cerkev, že iz navade in zaradi ljudi, a za hrbtnom drugih je zmeraj bril norče in v puščico je redno metal samo hlačne gumbce namesto denarja. Župnik ni ničesar opravil pri njem, ne

Naš gospod župnik

Spisala Helena Haluschka iz nemščine
prevedla Marija Kmetova.

Sedla sem in se tolažila: »Sanja se ti — saj vse to ni res.«

Slabo mi je bilo pa zares. Vstala sem, a tla so se mi izpodmikala. Srknila sem požirek vode in sem — oprostite — začela bljuvati.

Tedaj sem zaslišala, kako sta v sosednji sobi stokala brat in sin.

»Zastrupljeni smo,« mi je šinilo v glavo. »Salama!« Odleglo mi je. Ali niste še doživeli, da človeku odleže, če se zave, kaj mu je?

Te misli na salamo sem se oklenila ko rešilne bilke.

Trudoma sem se privlekla do omare, kjer sem imela domača zdravila, in sem hotela poiskati kako bljuvalno sredstvo. A čeprav sem obupno iskala ključ, jih le nisem mogla najti. Mrzel pot mi je polzel po čelu, kolena so se mi šibila, komaj da sem mogla dvigniti roko. Ječanje iz sosednje sobe se je že spreminilo v hropenje.

Ko je že vse izginjalo krog mepe in še zdaj nisem imela ključev, sem prav tik sebe natančno in razločno zaslišala glas svoje rajne matere: »Peč!

Glas je bil tako ukazujoč in tako v južnofrancoskem narečju — moja mati je bila iz južne Francije in se ni nikoli iznebila tega narečja, dasi je več let živila v Švici — da nisem prav nič dvomila, kdo je zaklical. Ko strela me je zadela ta beseda in mi dala za trenutek novih moči. Planila sem k oknom, jih odprla po vseh sobah, odprla tudi vsa vrata in se onesveščena zgrudila na tla. Drugi dan sem se zbudila v postelji

RAZNO

Kitajska se bogati z opijem. Na Kitajskem je opijer v veljavi kazenski zakon, ki določa stroge kazni za razpečevanje opija, a na ta zakon se ne polaga nikake posebne važnosti. Trgovina s tem omamnim sredstvom raste od leta do leta bolj, tako, da je zdaj petkrat večja kakor je bila pred desetimi leti. Fonekod se prodaja opij celo pod zaščito oblastnih organov. Domneva se, da se ga na leto pripravi za prodajo okrog 12.500 ton.

Čarovnice. Pri neki sodni razpravi v Wolverhamptonu na Angleškem se je neka izmed prič izjavila pričevati, češ, da je obtoženka čarovnica. Občinstvo in sodniki so se temu krohotali. Neki londonski časnikar pa se je za stvar porazmislil in ugotavlja sedaj v velikem londonskem listu, da vna čarovnice na Angleškem še vedno živi. Potrebno v Devonshireu in Walesu so ljudje prepričani, da obstojijo čarovnice, zlobni duhovi in vije. Niti tehnikar niti sole niso moge izkoreniniti tega praznoverja. Kmet.

vedno odprto srce in odprte roke za vse žalostne in potrte, bedne in nesrečne. Pomagal je z lepo besedo, pa tudi dejansko, kolikor je mogel, da, še več, kot je mogel. Zlasti je gospod ljubil mladino. Zato se pa otroci kar niso mogli odtrgati od njega in niso hoteli vsajeti, da jih v resnici zapušča. Pri zadnjem shodu Mar. vrta se je poslovila od njega v imenu vseh otrok Mirica Mervarjeva ter mu podarila v spomin šopek vrtnice. Takrat so bile obilne solze odkritosrčne žalosti iz štiristo nedolžnih otroških oči. Enako ni ostalo zadnja nedelja v avgustu v cerkvi pri službi božji suho nobeno oko, ko se je g. kaplan kratko poslovil. Prav lepo se je poslovil od svojega zvestega prijatelja in vneta sodelavca tudi cerkveni pevski zbor, ki mu je zapi za podoknice tri lepe pesmi in godba mu je zaigrala tri komade v slovo. Ob tej priliki so se zbrali tudi vsi bivši člani Prosv. društva, da dobremu gospodu še poslednjo stisnejo roko.

Ko pa so se približala ura slovesa, se je zbral ves trg, da mu še poslednjo zamahne v slovo, mladina pa ga je obsula s cvetjem. — Odšel je od nas, Kristus, za katerega ves gori, živi in dela, nam mu tisočero povrne vse, kar nam je storil dobrega!

Novemu g. kaplanu Ivanu Jenku pa želimo, da bi se kmalu uživel v naše razmere in bi se med nami srečnega počutil.

Prisrčen praznik

(Dol pri Ljubljani)

V nedeljo 10. septembra smo slovesno praznovali štiridesetletnico mašništva našega prečastitega gospoda župnika Matije Kastelica. Že v soboto je po Ave Mariji napolnilo ubrano pritrkovanje vso dolino in po grifih so zagoreli kresovi. Od vseh strani so privreli ljudje pred župnišče, kjer je pevski zbor pod vodstvom g. Zabavnika zapel podoknico. Nato je g. spirital Jos. Šimenc po kratkem nagovoru prebral dekret, s katerim so Prezviten gospod škof imenovali župnika za duhovnega svetnika. Katoliška akcija je izročila g. župniku rdeč pas, znamenje njegove časti. Naslednji dan je bila ob pol desetih slovesna sveta maša, pri kateri so stregli domačini, g. spirital Šimenc, znani glasbenik g. Klemenčič, g. prof. Moder in g. kaplan Hostnik. Prvi trije so bili posvečeni že za časa župnikovanja sedanjega gospoda župnika. G. spirital je tudi prav lepo pridigal o lepotah in dolžnostih službovanja katoliškega duhovnika. Popoldne se je po litanih nadaljevala slovesnost

v cerkveni hiši. Pevski zbor je zapel nekaj pesmi, bili sta dve deklamaciji in daljši govor g. prof. Modra o katoliški akciji. Nato so se tudi vsi stanovci poklonili novoinstanovanemu duhovnemu svetniku. V imenu župnije Sv. Helena se je poklonil g. šolski upravitelj Iglit. To župnikovo praznovanje je obenem pokazalo, da je katoliško prepričanje med slovenskim ljudstvom še vedno živo. Velika dvorana je bilo mnogo premajhna, da bi sprejela vse, ki so prišli od blizu in daleč. — Gospodu jubilantu in odlikovancu čestitamo in mu želimo še nadaljnjih jubilejev. Obenem pa čutilno dolžnost, da se vsem, ki so na kakršenkoli način kaj pripomogli pri župnijskem prazniku, najpriščneje zahvalimo za ves njihov trud. Da bi nam Bog naklonil še veliko takih jubilejev, jubilejev dela in podjetnosti!

Trojni jubilej našega gospoda župnika

(St. Jošt nad Vrhniko)



G. Josip Nagode, župnik naše fars, se živi le v svojih delih, ampak tudi v dušah našega ljudstva. Da je to res, je jasen dokaz lepo uspeša proslava 35 letnice njegovega mašništva. Istčasno smo obhajali tudi 25 letnico župnikovega pastirovanja in 60 letnico njegovega življenja. V nedeljo se je vršila v Prosvetnem domu lepo uspeša proslava. Naslednjega dne pa je g. jubilar daroval v lepo okrašeni cerkvi svojo zahvalno daritev. Pri sv. daritvi je bil navzoča tudi številna duhovščina vrhniške dekanije. Takih slavnosti je pri nas zelo malo. Ta dan smo mislili to, kar nam dela g. jubilanta ljubeča in draga. Občudovali smo njegovo skromnost, postrežljivost. Predočili smo si vse napore in skrb, ki jih je imel g. župnik v naši fari. Mnogo bradikih in trpkih ur je zagnanjen našim očem s taničico njegove poslušnosti. Zato bodi g. župniku na tem mestu še enkrat izrečena naša vroča zahvala za vse njegove dobrote, ki smo jih it prejeli po njem. Bog daj da bi g. jubilar pastiral v naši župniji še mnogo, mnogo let zdrav in vesel!

Slovenska korenina

(St. Jošt nad Vrhniko)



Prav je, da naš list spominja na di vzornih kristianov, ki so dali s svojim življenjem in delom značaj dobi, v kateri so živeli in ki bodo blagodejno sledili svojega dela zapustili tudi onim, ki bodo prišli za njimi. Ta mož je tudi g. Ivan Malavašič iz Bistrije, oče g. organizator cerkvenika pri Sv. Joštu. Dne 29. avgusta obhajal svoj 62. rojstni dan. Vedno je bil zdrav in dobre volje, kljub skrbem in delu, s katerim je bilo prepreženo njegovo življenje. V pošteni in resni družbi rad zapoje. Pa tudi v božjo čast po na cerkvenem koru že nad 40 let. Na Domoljubu je naroden ves čas, odkar izhaja. Bog ga živi in lega in zdravega še mnogo let!

Pri Mariji v Slovenskem Lurdu.

[Rajhenburg.]

Nekaj nad 400 romarjev je 7. sept. pripehlo poseben vlak iz Ljubljane v Rajhenburg. Okoliški romarji z domačo duhovščino so nas pričakovali na kolodvoru, odkoder se je razvila med ubramim zvenenjem in gmenjem topičev lepa procesija, ki je napolnila Marijino baziliko. G. župnik svetnik Trtnik je s pričnejo pozdravil došlo množico. Popoldne smo si ogledali samostan oo. trapistov in prijano okolico trga, ob 7 zvečer pa smo se zbrali v baziliki. Po pridigi g. svetnika Trtnika je v procesiji okoli bazilike zamigljalo morje luči in med petjem množice je udarilo gmenje topičev. Po blagoslovu smo poslušali orgelski koncert. Med nočitvijo in petjem je večina romarjev v cerkvi pričakala zore. Ob 4 je maševal predsednik 'Narstava', g. župnik Anton Mrkun. Med sv. mašo je bilo ljudsko petje, po sv. maši pa je bilo skupno obhajilo romarjev, ki je trajalo tri četrti ure, kakor je v vzneseni pridigi proslavil Brezmadežno vrel. g. vpek, župnik Jakob Kalan. Slovenski sv. moji veleč. g. dekana Messerja iz Marenberga je sledila sv. maša č. g. župnika Horbočka iz Meize. Ob 7

s peklom ne z nebesi. Po ženo je šel mlinar v hribe. Bila je ljubko, pobožno dekle. Rad jo je imel in se tudi sicer lepo vedeč do nje, le to se ni mogel premagati, da bi ji ne bil jemal vere in se norčeval iz njene pobožnosti. To jo je tako bolelo, da ji je leglo na prsi in je umrla. Še na smrtni postelji ga je rotila, naj neha žaliti in tajiti Boga. Nič ni zaleglo, celo zlobnejši je bil. Zaslužil je denarja na kupe, a ga spet izlaska zapravil. Tako je imel zmeraj dosti tovarišev, da so popivali z njim.

Moj oče, Bog mu daj dobro, je tedaj slabo živel in on in mlinar sta marsikako nakurila, vendar je moj oče pustil Boga in ženske pri miru.

Nekega dne, o vseh svetih je bila, je po opraviu na pokopališču sedela vsa vas v krčmi, ženske in moški. Takrat je bila taka navada. Sicer ženske niso smele v gostilno. Vsi so bili dobre volje, ko so govorili o čednostih rajnih, a mlinar ni nehal brezbožno govoriti in se norčevati iz božjih reči. Tedaj so ženske vstale in brez besede odšle.

Za moške je bilo to zelo poričevalno.

'Torej,' je dejal moj oče, 'govorimo o čem drugem!'

'Aha, strah te je,' je zarobantil mlinar in s pestjo udaril po mizi, da so kozarci zažvenketali.

'Kdor se Boga ne boji, bo imel s hudičem opraviti,' je preudarno dejal krčmar.

'Oh,' je rekel mlinar, 'obeh se ne bojim! — Stavimo!'

'Nikar ne gobezdaj!' ga je svaril moj oče. Groza ga je bilo, ker se je skozi okno blestel del pokopališkega obzidja v mesečini. Zid je bil črno bel in iznad zidu so črneli križi.

'Ne norčaj se!' je opominjal tudi krčmar in pokazal preko rame na pokopališče. 'Kdo ve, če te tistile tamlo ne stislijo?'

'Tež se pa ne bojim! Nimam repnice v žilah ko vidva, ampak kri. Kdo gre staviti: Opekmoči pojdem na pokopa-

lišče in bom trikrat zavpil: Bog ali pa hudič naj me vzame, če je!'

'Tak drži svoj grdi gobec!' mu je odvrnil moj oče.

A mlinar je le šel in je venomer govoril: 'Stavim in stavim.'

Pustila sta ga, nekaj zato, ker mu nista verjela, nekaj pa zato, ker sta bila trmasta. Vendar sta šla do pokopališča za njim, iz radovednosti, ali se bo res upal.

Mlinar je šel zares na pokopališče, odprl težka, železna vrata in je, prišedši na sredo pokopališča, na vso moč zavpil: 'Če je Bog ali hudič — naj me vzame!'

Krčmar in moj oče sta se pokrižala.

Kmalu je zaklical tiše, vendar še razločno: 'Če je Bog ali hudič — naj me vzame!' A v tretje — tedaj je šlo obema skozi mozeg — je pa mlinar pretresljivo zakričal. Moj oče in krčmar sta si tiščala ušesa in zbežala. Do ranega jutra sta sedela v krčmi in nista mogla spregovoriti niti besedice, niti se nista mogla ageniti, tako ju je prevzela groza.

Ko se je že vendar zdanilo, sta stekla k župniku, ki je šel koj z njima na pokopališče. Na grobu mlinarice so dobili človeka, ki je bil v mlinarjevi obleki.

Živ je bil, ker je dihal. A sicer je bil tak ko mrlič. Udrilih lie, belih las; oči brez sija in niti v obrazu niti na ustnicah ni bilo ne kaplje krvi. Tako strahoten je bil ta obraz, da so bili možje vsi iz sebe. Župnik se ga je doteknil: 'Ali si ti, mlinar?' Ni ga mogel spoznati. Mož ni odgovoril. Zdelo se je, ko da ne sliši.

Dvignili so ga. Če so ga porivali, je šel. Videti je bilo, da bi rad vpil, a ni bilo glasu iz njega. Spravili so ga domov. Župnik je maševal zanj, pa ni nič zaleglo. Groza ga ni izpuštila iz svojih klešč.

Dolgo je še živel, pa ni mogel nikoli več spati. Venomer je vzdihoval.

sko ljudstvo se čarotno strašno boji in meči, da so zmogne za vsako izliven najhujšega maševanja. Po drugi strani pa se jih poslužujejo kot pomočnice v bolezni in pravi, da z uspehom, čarovnice pa z mizantropom služijo lepe vade in celo meščani se zatekajo k njihovim čarotitvam. — Na Angleškem imajo take volilno pravico!

Koristna iznajdba.

'Kath. Koresp.' poroča o nekem pariškem iznajderju ki je med vojno oslepel in se je posvečil proučevanju iznajdb, ki usaj bi poboljšale kakovostno 'uvedo oslepelih ljudi. Po dvanajstletnem preizkuševanju se mu je posrečilo napraviti stroj, ki bo slepec omogočil, da bodo lahko čitali tiskane knjige in rokopise. Razvijatelj največjega zavoda za slepe v Parizu je izjavil, da bo ta iznajdba popolnoma spreminila življenje slepih. Odslej bo 'slepec čital' s tem strojem vse, kar zdravi čita z očmi. Aparat, 'photo electrophac imenovan, deluje s pomočjo 'močnega svetlobnega žarka, ki kobo v črni obliki na posnetku kovinski plošči črke, ki jih hočemo čitati.

am je v slovo govoril še g. Trtnik. Ob 8 nas je vlak odpeljal proti Zagrebu. Zagrebški Slovenci so nas sprejeli na kolodvoru z vso ljubeznivostjo. Večino smo videli in doživeli v Zagrebu. Najbolj smo bili iznenadeni nad lepim peljem v grškokatoliški stolnici in z zanimanjem smo sledili sv. maši po zlatnem obredu. Zvečer smo skupno z zagrebškimi Slovenci napolnili jezuitsko cerkev in po pridigi g. župnika Mrkuna je pri litanijah navdušeno pesnili cerkev. Večerna pobožnost bo ostala vsem v najlepšem spominu. Polnočni vlak nas je odpeljal proti domu. Iskrena hvala g. dr. Klemencu, ki je tako očetovalo poskrbel pri »Slovenskem prostornem društvu v Zagrebu« za voditelje našim letnim pri ogledovanju mesta Dobrodružno društvo »Varstvo« v Ljubljani, ki je priredilo to prvo splošno rožanje Slovencev k Mariji Lurški v Rajhenburg, pa naj še večkrat priredi tako rožanje, da bodo vsi Slovenci polagoma spoznali, kaj imamo v Rajhenburgu, kako lep je — Slovenski Lurd.

Bela Kraljina ima dosti sadja (Metlika)

Stive že dolgo let niso bile tako obložene. Tudi jabolk in hrušk je precej, tako, da se bo dobilo jih tudi za teg. Ker je drugot slaba sadna letina, moramo biti pri nas s tem zadovoljni. Gruzije je v velikem zastanku, vendar, pa portugalika že zori, je tudi španjol je že za v zobeh. — Vina je manjkalo! Se se ga dobi, toda ne več po tistih mešnih cenah Tistega po dva, tri dinarje je uranjalo. Po štiri in pet se pa še dobi. Letošnji pikelec bo sicer precej velik, tudi upanje imamo, da bo lepša jesen popravila, kar je pozna pomol zamudila. — Narod se je razgibal! Saj lahko veste kaj. Za en četrt vina se že kije še najše, kajli, treba je sedaj med ljudi. To vam je nedrovanja in dokazovanja in tudi veselih obrazov, ki se razvedrilo upanje. Vse radovedno žaka, kaj pride. Morda bo pa trgavec le dobra, čeprav je bilo prej vreme neugodno. Veliko je uničil upanje, vsega ni.

Dr. Ivan Hubad

zobozdravnik v Škofji Loki
ne ordinira od 18. sept. do 7. okt.

Naprava proti morski bolezni. V Trstu bodo splovili v morje nov parnik, ki bo lahko prevažal 5000 oseb in ki bo opremljen s posebno nadernimi napravami. Med drugim bo imel tako zvan stabilizator, ki naj bi potnike varoval morske bolezni, ker se z njim opremljena ladja ne ziblje niti v hudih valovih. Ta stabilizator se je baje zelo dobro obnesel za manjša vojna ladja in za privatne parobrode.

Milijoni v dimu in pepelu. V Pragi je bilo izrebanje državnih srečk. Glavni dobitke je zadelo srečka št. 192. Vsota je znašala milijon Kč. Toda loterijski uradniki so bili zelo osupli, ko se ni dobitnik od nikoder javil. Zato je poslalo loterijsko nadzorstvo posebnega uradnika v Plzeň, kjer je bila srečka prodana. Uradnik je spraševal pri prodajalcih srečk, in je povedal, da je kupil srečko nek mestni kočijaž, ki sedanji nočni stražar. Mestni Josef Vokoun. Moč je leta 1920 kupil srečko, ki je zdaj ne more nikjer najti. Ker je streljavo žena pred časom zvela vse papirje, ki so bili pri hiši, so požrli plameni najbrž tudi srečko št. 192 in milijon je splovil po vodi.

Mesto k maši — na mrtvaški oder (Metlika)

Ana Simončič iz Drašič je bila po belokranjsko zgovorna in dovipna, po amerikanško pa pridna ko navičja, saj je v Ameriki tudi bila. Marshko jo je poznal. Sedaj je ni več. Pripravljala se je ono nedeljo k velikeli maši. Pa ji je kar nenadno postalo slabo in je onemogla. Neznatna je borila smrti boj. Bila je družbenka Marijina, pa ne le na papirju. Res je bila njena smrt nagla, a ni je presenetljiva. Par dni prej, na prvi petek, je prejela sv. zakramente, v nedeljo pa se je odpravljala k maši v cerkev, a prišla je k »nebeški maši«. V dolgi vrsti so jo spremlile tovarišice v grob in prednica Marijine družbe ji je povedala ganljive besede v slovo. Tudi pevec so ji zapeli in dečleta — poslednjo zemeljsko pesem, njej, ki je petje tako ljubila.

Birmovanje

(Primskovo pri Litiji)

Na Mali Šnaren je letos prihitelo mnogo romarjev od blizu in od daleč na Primskovo, ker se je na ta dan podelil zakrament sv. birme 70 otrokom iz domače fare, prišlo pa je tudi mnogo birmancev iz sosednjih far. Na dan birme je nad 400 ljudi pristopilo k mizi Gospodovi, med njimi lepo številno moških. Ob takih prilikah rado dežuje, mi smo pa imeli krásno vreme, znamenje, da ima Bog Primskovane rad.

Fantovski praznik.

(Dev. Marija v Polju.)

Na praznik 8. sept. je imela fantovska družba lepo slavnost, blagoslovitev nove zastave. Kongreganisti so se na to svojo slavnost notranje pripravljali. Na predvečer so priredili kumici blag. g. Mariji Rešman podoknico. Petje, godba in pozdravi ostanejo prisotnim nepozabni. Na praznik so fantje prejeli skupno sveto obhajilo. Njih voditelji jih je navduševal za Marijo v globokem cerkvenem govoru. Popoldne so v sprejedu z novo zastavo prišli v cerkev, kjer jim je govoril g. dr. Pogačnik in nato blagoslovil novo zastavo. Po darovanju so bile slovesne litanije Matere Božje. Bog daj da bi se kmalu pridružili kongreganistom vsi pošteni in verni fantje naše fare. — Še ena vesela Posestnik

in pek v Vevčah g. I. Sugman je v znak hvaleznosti in dolne obljube, dal postaviti pri svoji hiši lepo in mično hapelico s kipom Srca Jezusovega, ki je bila v nedeljo slovesno blagoslovljena. Družina g. Sugmana se je ob tej priliki slovesno posvetila Srcu Jezusovemu. K tej slovesnosti so prihiteli vsi sčani in številni verniki drugih vasi.

Se nekaj o našem kongresu (Trebnje)

Kvharistični kongres je napravil po celi dekaniji nepozaben vtis. K poročilu o kongresu bi radi še nekaj pripomnili: Kdor je gledal te velike množice, ki so se v dežju in blatu zbrale tudi iz najbolj oddaljenih župnij dekanije, kdor je videl to navdušenje, globoko vero in pobožnost, s katero so tisoči sledili sv. opravilom, ta mora priznati, da je vera našega ljudstva trdna kot skala in da je volja, braniti svetinje svojih pradedov, nenuhljiva. — Še to-le: Brez posebne reklame in brez vsakih udobnosti, samo na poziv duhovščine, so ljudje prišli. Pokazalo se je, da sta slovenski duhovnik in slovensko ljudstvo eno. — Ne popisem je bil prizor, ko so zjutraj vrelci ljudje od vseh krajev. Iz oddaljenih krajev so prišli na lepo okrašenih vozovih; do 300 voz je pridržalo ta dan v Trebnje. Samo skoraj Mirno je šlo do osemih zjutraj nad sto voz. — Bog daj, da bi v srečih vseh prebivalcev trebanjske dekanije vedno živel a misel, ki je vzklikla v srečih vseh na dan kongresa: Vladaj Kristus Kralj!

»Slehernik«.

(Tomislav pod Krimom.)

V nedeljo 10. septembra smo ig. zli pred Tomislavsko cerkvijo misterij »Slehernik«. Kljub temu, da je v soboto popoldne in v nedeljo dopoldne padal dež in smo že skoro obupavali, se je v nedeljo popoldne prevedrilo in je bil razadnje prav lep večer, tako da smo lahko igrali. Občinstva je bilo veliko od blizu in od daleč, tako da smo bili kar presenečeni. Igralci so na splošno prav dobro rešili svoje vloge, zlasti Slehernik, ki so ga vsi občudovali. Pa tudi drugi igralci so dali, kar so največ mogli, tako da je bilo od podeželskega odra nemogoče kaj več pričakovati. Vsa čast igralcem, ki se niso ustrašili nadvse težke naloge in jo tudi

Moj oče in krčmar se oddlej nista nikdar več zamejala.

»Zmešalo se mu je,« je rekla Avstrijka.

»Mrtev je bil,« jo je nahrulil oče Nardin. »Pri živem telesu je bil mrtev! — Kaj ničesar ne razumete, Avstrijka?«

Zdaj pripoveduje naš župnik:

1. Zgodba o umirajoči materi.

»Da, da, Avstrijka, več reči je med nebom in zemljo, kakor se sanja naši šofski učenosti. To je dejal že neki pesnik, ki je bil zadosti velik, da je mogel biti ponižen. Vsak dan se dogajajo čudeži krog nas, vselej, ko vzhaja sonce in ko se znoči. S tisočimi jeziki govori Bog z nami in naša duša razume vse, če jih le hoče. Na milijone nitk razpreda med nami in svojim stvarstvom in celo do najoddaljenejše zvezde ve naša duša za pot, ki jo spaja z Bogom. Smrt je le vratarica, čuvarica tistega kraljestva, odkoder je naše hrepenenje in kamor se mora spet povrniti. Radi njene bližine imamo že na zemlji posebna spoznanja. Ali še niste opazili, da so tisti otroci drugačni, ki se jih je že v prvih dneh doteknila njena roka? Taki otroci so jasni, mirni in čisti.

Ce človek tako ko jaz, že desetletja srečava smrt, potem mu smrt ni več sovražnica, marveč le stroga, a dobrohotna poslanka božja.

Lani se mi je nekaj pripetilo, česar naši učenjaki pač ne bi znali pojasniti.

Decembra meseca je bilo. Zunaj je divjalo strašno vreme in nič kaj dobro mi ni bilo. Ze sem hotel leči, ko sem zaslišal, kako zvoní navček. Znano vam je, Avstrijka, da se navček oglasi le tedaj, če želi kdo poslednje popotnice. Stopivši na cesto, sem zagledal fantka v sivi kapuci, ki je pravkar naglo odhitel. Šel je proti meni. Zaklical sem mu, naj me počaka; pa je le okrenil glavo, mi namignil in začel teči.

Vrnil sem se v cerkev, vzel Najsvetejše, zbudil ministranta mladega Seblja in sem se čim urneje odpravil na tisto pot, kamor je zavil oni fant, ki ga ni bilo nikjer več. Moja siromašna luč ni razsvetljevala niti deset korakov poti pred menoj, taka tema je bila zunaj.

Prišedši na most, nisem vedel, kam naj se obrnem. Šiaj veste, ondi se odcepi ena pot v vas, druga drži v hribe in tretja se vije v dolino.

Ne vem, kako da sem krenil na to tretjo pot. Morda zato, ker so močali vaški psi, ki bi bili brez dvoma lajali, če bi bil šel kdo tam mimo. Prav tako bi bil mogel iti po poti v hribe.

Pot je bila težavna. Ničesar ni bilo videti. Fanta ni bilo nikjer, nihče se ni oglasil, ko sem klical. Hodil sem kakih dvajset minut in sem se že mislil vrniti, ko zaslišim tiho ječanje. Zavpijem: »He!« — »Mama!« se odzove prav spodaj v grapi otroški glas.

Zlezla sva z ministrantom nizdol in dobila fantiča v sivi kapuci, ki se je prav mlo jokala.

»Ali ste vi zares naš župnik? Materi je tako hudo in mene tako bolijo noge!«

Sebli je dvignil fanta na rame, ki si je bil zvinil nogo. Mali je bil sin ogljarja, ki je bival prav na koneu doline. Jokal se je radi matere in priganjal, naj hitimo. Prišli smo, ko je žena že skoraj izdihnila. Zraven je bila babica z novorojenčkom. Moža ni bilo doma. Delal je nekje daleč od tod.

Vse se je zgodilo takole: Ko je uboga ženica začutila, da ne bo več dolgo, je poslala fantka, petletnega Jeana, k meni. Blaženo se je svetilo njeno revno, belo lice, ko je imela fantka spet pri sebi. Saj se je tako bala zanj! Kakor mi je povedala babica, je uboga žena silno skrbela, da bi se mu po poti kaj pripetilo, da ne bi dospel do župnika, ali, ker je bil tako majhen, da ne bi mogel doseči konopce pri navčku. Venomer je tiho molila. Šele pred pol ure se je umirila in rekla: »Gredo — čez most so že.« Vročilo pa je še imela in je začela varadi fanta.

častno rešili! Zahvaliti se moramo na tem mestu ličanskemu prosvetnemu društvu, ki nam je šlo na roko in nam je posodilo nekaj garderobe in luč, ki smo jo neobhodno rabili!

Neoroča? (Vikreč)

Dne 27. julija t. l. so našli na Vikrečah pod Smarno goro na njenem domu mrtvo prevzlikarico Uršulo Brečelj. Na levi nogi je imela predrito čilo, iz katere ji je otekala kri. Blizu zraven so bile prislonjene gnojne vile, okrvavljene, po tleh pa mlake krvi. Smrt stare Brečeljeve matere je precej zagonetna. Ali se je 82 letna ženica sama ponesrečila ali je morda k temu pripomogla zločina roka? Teden prej ji je bilo ukradenega nekaj denarja. Zeleti je, da bi se ta zločina zadeva na kak način pojasnila. Slučaj je menda, da se je pred 9 leti ponesrečil tudi mož pokojne, Lovrenc Brečelj, ki je padel z drevesa.

Elektna loterija (Ravne pri Krškem)

Kakor je bilo že poročano, se je žrebanje efektne loterije v korist cerkvi sv. Vida v Ravnah pri Krškem, radi nepredvidenih ovir preložilo na 15. oktobra 1933. Se je čas, da si nabavim srečko za 4 Din. Dobiti jo pri 10 župnikih uradih leskovaške dekanije in v raznih trgovinah v Krškem in drugod. Število dobrihkov se je znižalo, število srečk je ostalo isto. Prvi dobitek: Konj z vso opremo in voz na peresa. Drugi dobitek: blago za možko obleko, blago za žensko obleko, vetrnjaka (pajtelj), vreča moke, sodček vina, trtna škropilnica, prašič, srebrna žepna ura z veriščico itd. itd. Hitro kupi srečko, časa hiti! Nekaj boš gotovo zadel. Izid žrebanja se objavi v časopisih.

Naša mlekarška zadruga (Skarčinna)

V nedeljo, 3. septembra smo imeli občni zbor naše mlekarške zadruge. Udeležba je bila velika. Novi odbor si je zastavil težko nalogo, da povzdigne zadrugo na tako stopnjo, da bo delovala v vsesplošno korist hudo udarjenega kmeta. Organizira naj se prodaja mleka le po zadrugah. Tega dosežek pri nas ni bilo. Veliko mleka so pobrali privatni prekupci, ki so mleko plačevali prvotno nekaj dražje kot mlekarne. Zadnje čase pa cena mleka tudi pri njih padla na 1 Din liter. Ljudem to ni bilo po volji in so nastavili ceno 1.25 Din za liter. Začela so se pogajanja in dosegli so končno 1.13 Din. Že v tem se vidi, kaj pomaga organizacija. V slogi je moč. Zato pa vsi kmetje, pristopite v zadrugo in le njej prodajajte mleko.

Vzoren duhovnik (Predvor nad Kranjem)

Tisoči mohorjanov poznajo ime č. g. duhovnega svetnika župnika Lakmayer Franca. Spisal je knjigo »Umni čebelar«. Med nami že 25 let dela, molil in trpel. Mašnik je 45 let, župnik 40 let godov je doživel 70. Dvakrat je osrečel župljane z misijonom. Z gorečo besedo kot sloveč pridigar nevtudno polaga ljudem na srce nanke Kristusove ter jih napeljuje k vsemu dobremu. Krásne orgle, novi kor, elektrika v cerkvi, lična mrtvašnica, posojilnična hiša, prenovitev župnišča, mogočen »Dom« ter še tisočero drugih del bo živ spomenik njegove skrbne delavnosti. Króna vsem delom pa so prekrasni 4 bronasti zvonovi, kakršnih malo premore naša škofija. Kot človek je pobožen, ljubezniv, postrežljiv. Zibelka mu je tekla v lepi Češki deželi, a Bog mu je odločil življenjsko pot, v naši prekrasni Sloveniji. Pozna svoje župljane kot mati svojega otroka. Seveda se posledice barbarske, divje svetovne vojne tudi pri nas že poznajo. Kriza duš in src. In to njega boli. Vzor duhovniku, apostolu predvorske župnije, bodi Bog bogat plačnik!

Smrtna kosa. (Češnjica v Bohinju)

Po končanem tridapolnem življenju, je sdiel v petek t. sept. k Bogu po plačilo 73 letni Imažovčev Joža. Pokojni je bil vzor dela saj mu je pričalo od dela izmučeno telo. Častno stražo ob krsti na mrtvašnem oaru so tvorile roke, ki so bile žalostno sklonjene na njegova videl si kakor, da žalujejo za junakom, ki jim je rahljal zemljo. Njegovo zadnjo pol pa je Večnamogočni blagoslovil z božjo roso. Lahka mu bodi zemlja v nebesih plačilo.

Radio

Program Radio Ljubljane od 14. do 21. septembra.

Vaak delavniki: 12.15 Plošče. 12.45 Poročila. 13.00 Čas, plošče, borza. 19.00 Radio orkester. 21.30 Čas, poročila. — Četrtek 14. sept.: 20.00 Meščanska in kmetijska gospodinja. 20.30 Prenos iz Beograda. — Petek, 15. sept.: 20.00 Ročno in umsko delo. 20.30 Prenos iz Zagreba. — Sobota 16. sept.: 20.00 Pregled zunanjih polit. dogodkov. 20.30 Kuplete poje g. Bajde. 21.15 Radio orkester. 22.30 Radio jazz. — Nedelja 17. sept.: 8.15 Poročila. 8.30 Gimn. vaje. 9.00 Versko predavanje. 9.30 Prenos cerkvene glasbe iz franc. cerkve. 10. Gledališče kot umetnost. 10.30 Naši stiki s Slovani. 11.00 Radio orkester: Operna glasba, 12.00 Čas, plošče. 15.00 Kmetijska ura. 15.30 Slovenske narodne v duetu pojeta gđ. Gostič in Marjan Rus. 16.15 Plošče. 16.30 Extemporiri — komedija, igra St. Jakobski oder. 20.00 Pesmi Indijancev Severne Amerike, poje gđ. Jeanette Perdanova, vmes angleška glasba na ploščah. 21.00 Čas, poročila. 21.45 Harmonika solo, g. Stanko. 22.30 Plošče. — Ponedeljek, 18. septembra: 20.00 Prenos opere iz Beograda. — Torek, 19. sept.: 20.00 Resnica in zmotna teorije o duševnosti narave. 20.30 Schumannove duete pojeta gđ. Korenčanova in g. Brandsteter. 21.15 Radio orkester. 22.30 Radio jazz. — Sreda, 20. sept.: 19.00 Otroški kotiček. — 19.30 Plošče. 20.00 Literarna ura: Slovenski biografski leksikon. 20.30 Godba 40. pp. Triglavskega. 21.30 Vokalni koncert gđ. Milene Verbičeve. 22.30 Angleške plošče.



Na desni: župnik J. Cegnar (glej dopis!). Na levi: jubilar, župnik M. Kastelic (glej dopis!).

Z ljubljanskega trga

Ljubljana, dne 12. sept.

Cene živini in mesu: Voli I. vrste 4.25—5 Din, voli II. vrste 3—4 Din, voli III. vrste 2—3 Din; telice I. vrste 4.25—5 Din, telice II. vrste 3—4 Din, telice III. vrste 2—3 Din; krave I. vrste 3—4 Din, krave II. vrste 2.25—3 Din, krave III. vrste 1.50—2 Din; teleta I. vrste 7 Din, teleta II. vrste 6 Din; prašiči sremiski 8.50—9.50 Din, prašiči domači 8—9 Din, prašiči pršutarji 7.50—8.50 Din; goveje meso I. vrste prednji del 8—9 Din, goveje meso I. vrste zadnji del 10—12 Din, goveje meso II. vrste prednji del 7—8 Din, goveje meso II. vrste zadnji del 9—10 Din, goveje meso III. vrste prednji del 5—6 Din, goveje meso III. vrste zadnji del 7—8 Din; telečje meso I. vrste prednji del Din 12, telečje meso I. vrste zadnji del 14—16 Din, telečje meso II. vrste prednji del 10—12 Din, telečje meso II. vrste zadnji del 14 Din; avinčina sveže sremiska 11—16 Din, avinčina sveža domača 12—18 Din, avinčina prekajena 16—22 Din, svinjaka mast 18 Din, slanina hrvaška 15 Din, slanina domača 14—15 Din za 1 kg. Konjsko meso 4—6 Din, brvje meso 6—10 Din. Kože surove goveje: volovske 7—9 Din, kravje po 7 Din, bikove po 6 Din, telečje 12 Din, hrvaških prašičev po 1 Din, domačih prašičev po 3—4 Din za kg.

Zitne cene: Pšenica 145—160 Din, ječmen 120—135 Din, rž 125—135 Din, oves 115—140 Din, koruza 110—120 Din za 100 kg; borzne cene: nova sremiska pšenica 157.50—160 Din, nova baranjska pšenica 160—162.50 Din, nova bačka 170—172.50 Din; bačka pšenična moka nularica 275—280 Din, banatska pšenična moka, nularica 310—315 Din za 100 kg.

Drobni kmečki pridelki: krumpir je po 75 par do 1 Din za 1 kg, fižol 2.25—2.40 Din, jabolka 3—4 Din, hruške 2.50—4.50 Din, češplje 2—4.50 Din, lucerna seme Din 18, za 1 kg.

V vsako hišo Domoljuba!

Naznanila

d Žušemberška dekanija proslavi v nedeljo dne 17. septembra 1900 letni jubilej Odršenja z veliko evharistično prireditvijo, ki bo v Žušemberku. Zbirališče za posamezne župnije, ki naj pridejo kolikor mogoče skupno s svojimi zastavami in banderi je ob pol 10 na glavnem trgu. Tam bo sv. maša z ljudskim petjem in dva evharistična govora. Po drugem govoru se župnije razvrstijo v procesijo z Najsvetejšim, ki gre v farno cerkev. V farni cerkvi bo po kratkem govoru posvetitev dekanije presv. Srcu Jezusovemu, nato pa pete litanije in cerkveni koncert. Vsi verniki žušemberške dekanije so vabljeni, da se te proslave udeležijo. Naj živi Kristus Kralj!

n »Ljudska samopomoč«, registrov. po. možna blagajna v Mariboru, vabi vse svoje cenj. člane na izredni občni zbor, ki se bo vršil v nedeljo dne 17. septembra 1933 ob pol 10 dopoldne v Gambrinovi dvorani v Mariboru. Dnevni red: Sprememba pravil. Ako občni zbor ob določenem času ni sklepčen, se vrši pol ure pozneje drugi občni zbor, ki je sklepčen ob vsakem številu navzočih članov.

n Zgubljen je bila 24. avgusta na drž. cesti od vrha bistriškega kolca (km 652) do železn. prelaza Kranj srebrna žepna ura z dvoj. pokrovom brez verzičice. Na prednji strani je vrezana podoba sv. Jurija na konju, na zadnji strani lokomotiva nad obkol. mostom. Odda naj se proti nagradi ora postavi v Podbrezju ali Franu Jakopiču na Jemnicah, Gospodstva 45.

n Izredna prilika. Sporočamo cenjenim študentem, da se je z oarom na težke čase, ko nimajo ljudje dovolj dohodkov, da bi se dali fotografirati, kljub temu pa bi radi dali sliko svojim dragim, odločil znani fotograf g. J. Pavlovčič iz Brezovice pri Ljubljani, da bo vsem oim, ki ne morejo plačati cele cene, napravil moderno fotografijo za polovično ceno. Opozarjamo tudi naša društva in župne urade, naj se v slučaju potrebe obrnejo na gornji naslov. Izrabite ugodno priliko!

n Poljsnik. Živinski in kramarski sejma, kateri bi se imel vršiti v četrtek po krčevem tednu, se v letošnjem letu ne vrši. — Županstvo občine Poljsnik n Saebozje-Zadobrova. Pevsko društvo vabi vsi prijatelje lepe pesmi na slovesnost blagoslovitve pevskega doma, ki se prične v nedeljo dne 24. sept. ob 9 dopold. Opozarjamo na okrožni koncert, ki bo isti dan popoldne ob 15 v novem domu. Vsi vabimo vabljeni!

n Duhovne vaje za dekleta bodo v Domu Brezmadetne ob 30. sept. do 4. oktobra. Ob pravniku sv. Male Terezije ste povabljeni, da si svojo dušo očistite in okrepite po vzgledu te ljubljanske svetnice v zaupanju do Boga in v božji ljubezni. Priglasite se takoj na naslov: Dom Brezmadetne, Mala Loka pri Lhanu, p. Domžale.

Za smeh

>Vinko, ko se bova vzela, bova morala imeti več služkinj.

>Saj jih boš imela, dosti imela, samo ne vse hkratu.

On: »Ker sva torej zaroko razdrla, mi boš menda pristan vrnila.«

Ona: »Ako hočeš vedeti, ti moram povedati, da je že zlatar prišel ponj.«

>Mati: »Mihec, zakaj pa se tako kremliš.«
Mihec: »Veste mati, zobje so mi stopili za jezik.«

>Mama, kako dolgo je še do mojega godu?«
Mati je pomislila: »Ne več tako dolgo, komaj dober teden.«

>Hm, pravi nato Minka, potem je pa že skoraj čas, da postanem pridna.«

>Ali je vaš pes domate?«
»Pa še kako. Že trikrat sem ga prodal, pa vsakokrat prišel nazaj.«

Gorenjski Aleš

Njegova pot je bila dolga in trnjava, njegovo življenje težko in mračno. A šel je, ker ga je klical Bog, kajti čutil je, da mora iti in služal je tisti skrivnostni glas v srečju. Ni ga bilo, ki bi ga mogel zadržati, pa če bi sredi poti moral od lakote in tegobe leči in umreti.

Aleš mu je bilo ime in peti je bil v družini. Do svojega dvajsetega leta je bil doma in je pridno delal. Potem se je zagledal v lepo dekle, v mlinarjevo Tončko. Tončka je bila pridna in pametna, a zakona se je bala. Bila je preveč tiha in mirna, prepričana je bila, da ne bo v zakonu nikoli srečna niti ona, niti tisti, ki se z njo poroči. Nekaj časa je živela sama in delala ter molila.

Hipona se je razneslo po vasi, da je odšla Tončka v samostan.

Aleš ni hotel, ne mogel verjeti. Hotel je k mlinarjevini in zvedel, da Tončke res že tri dni ni več doma, ker je vstopila v strogi red karmeličank.

V Alešovem srečju je tedaj nekaj zakrivalo, toda ne za dolgo. V njegovo dušo je prisijala druga luč, luč ljubezni, ki se odpoje vsemu zemskemu. Tudi on je bil sanjav in miren človek. Hotel je tudi sam v samostan. Ker se je pa oče protivil, mu niso ugodili in nastopil je svojo romarsko pot.

Preden je odšel, je čital Tončkino pismo, ki je med drugim pisala svojim domačim:

Molite za mene! Tudi Aleš naj se nikar ne jezi. Rada sem ga imela v srečju in ne bom ga pozabila, čeprav mu nisem tega nikoli omenila. Izbere naj si drugo! Jaz sem srečna.

»Da, izbral si bom novo izvoljenko, popolna palica mi bo odselej družica,« je šepnil Aleš.

Naslednji dan si je navezal culo in odšel. Počasi je hodil od vasi do vasi, obiskoval cerkve in molil.

Nekateri so menili, da je lenuh. Ponudili so mu delo. Takoj je prikočil in pomagal. Delal je povsod in tudi med delom molil. Prosjačil ni nikoli. Pripetilo se je, da več dni ni dobil gorkega v želodec. Mirno je potrpeč in romal dalje, z zoro je vstajal, a z večerno zarjo legal počival v travo ali kôzolec, kakor je maneslo.

In tako se je pripetilo, da je spet prišel domov, kajti človek sam ne ve, da ga korak najrajši zanese tje, kjer se je rodil. Prosila ga je mati, naj ostane, oče mu je ponudil posestvo.

»Ne tavaj po svetu kakor izgubljenec! Tri leta si bil na poti, zdaj ostani doma in se spočij. Potem prični z delom, ali ni škoda takega grunta, jaz sem star in mu nisem več kos.«

Sin je sklonil glavo: »Kaj pravite, je res. Toda odpustite mi, ne morem drugače, moram dalje za glasom, ki ga čujem v sebi.«

Oče starec je sklonil glavo, mati starka je zaplakala. Aleš ju je potolažil in šel v svetišče, kjer je spal na slami, kajti zdelo se mu je, da ni vreden, da bi spal v mehki postelji.

Naslednje jutro je spet odšel. Starši so zgrešili za njim vsak sled. Sebe čez pol leta jim je sporočil, da je pomagal v neki bolnišnici, kjer je razsajala kužna bolezen. Pisal jim je, naj mu odpuste, da jih pač ni hotel begati in da je ostal zdrav.

Neki dan se je pa Aleš nepričakovano vrnil:

»Odpustite mi, roditelje, kajti velik grešnik sem! Skromni kapucinec mi je povedal, da moram ostati doma in vaji slušati, sem taval okoli.«

Razveselila sta se oče in mati. Sin je ostal doma. Delal je in molil. V hiši se je naselilo blagostanje in roditelja sta bila srečna. Tudi Aleš je bil navidezno srečen, a v srečju mu je kljuvala bolečina, hrepenenje ga je gnalo, a ni smel po svetu. Vedno je videl pred seboj sliko samostanke, ki se je odpravljala svetu in vedno se mu je zdelo, da mora na pot.

Roditelja sta mu nepričakovano umrli. Posestvo je prepuštil sestrji, ki se je vesela omožila. Sam je pa spet pričel romati.

Prišel je v tuje mesto. Za mestom je stal samostan. Ko je prišel do njega, je začul ubrano zvonjenje. Ponižno je pozdravil prvega človeka, ki ga je srečal in ga vprašal:

»Zakaj danes v samostanu tako zvoni? Saj ni praznik, ne nedelja, pa zvonovi tako glasno in svečano pojó.«

Sestra Felicijana je umrla. Bila jo je sama svetlost, je vprašanec odvrnil in hitel naprej.

Aleš se je stresel. Spomnil se je, da je Tončka dobila v samostanu ime Felicijana.

Kakor velik grešnik se je splašil k samostanskemu obzidju in pokleknil. Začul je za zidom sveto pesem.

Prišel je vdano moliti, začutil je v srečju, da je umrla tista, ki jo je ljubil.

Pesem je prekipela čez zidove in se razlila na poljana, vmes je donelo ubrano zvonjenje, ki ga je raznašalo valujoče klase in Alešu se je zdelo, da pozvanja vsaka bilka in se posavlja od pobožne sestre Felicijane.

In tedaj je začutil neizmerno blaženstvo. Zazdelo se mu je, da se je siva samostanska stena razmaknila. Za trenutek se mu je približala sestra Felicijana in mu dahnila:

»Ostani močen Aleš! Tvoja pot je kratka, kmalu boš za menoj!«

Aleš je bil srečen. Najrajši bi zavriskal sredi polja, kajti že zdavnaj je preziral življenje, ki se mu je zdelo samo težka pokora, ki jo mora delati, da se duša očisti.

In odhitel je po zeleni poljani in prišel v prijazno hosto. Drevje ga je pozdravljalo in ga vabilo naj se spočije na mehkem mahu, grmičje mu je šepetalo. On je pa zamaknjen v notranjost korakal dalje in dalje.

Prišel je domov. Nihče ga ni spoznal, tudi sami ni povedal, kdo je. Prosil je za delo in dani so mu ga. Zvečer je spal pod stopnicami in vse noči premočil.

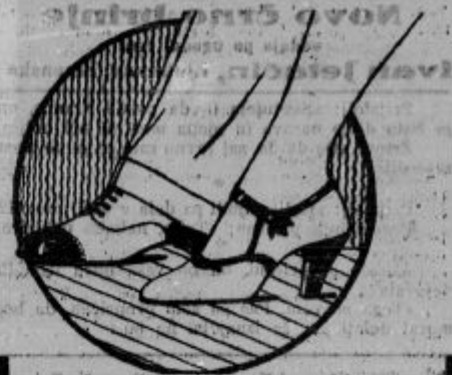
Neko noč je tako oslabil, da je čutil, da se mu bliža smrt. Poklical je duhovnika in svojo sestro, se ji razodel in se od nje poslovil. Zjutraj je bil mrlič.

Spet so zvonili zvonovi. Sonce je sijalo, priroda se je smehljala, ko so nesli k zadnjemu počitku gorenjskega Aleša. Položili so ga poleg njegove matere tam pri svetem Urbanu, kjer zdaj mirno sanja. Mogotei so pozabljeni, a gorenjski Aleš bo ostal živ, zakaj ljudsko izročilo ga pozna in povest o njem ne bo nikoli pozabljena!

»Zvedel sem, da je Peter zasnubil Skofičevo hčer, pa ga en mirajo v družino. Zakaj pa ne?«
»Zato, ker jih je pet v družini, njegov avto je pa le za štiri osebe.«

»Zakaj pa je stara gospodična Ana odalavila svojega služabnika?«

»Zato, ker je okoli pravil, da je osivel v njeni službi.«



Zopet znižane cene čevlje

otroške	Din 19	moške	Din 66
dekliške	28	delavske	79
fantovske	52	gorške	145
ženske	66	lovsko	283
vojzerce in smučarske			297
snežne otroške in dekliške	Din 24		30
	34	damске	38

prodaja

TRGOVSKI DOM
Stermekki
TONARNA PERLA IN OBLEK
CELJE št. 19

Pišite tako: go novi veliki ilustrirani besnik, kateri se vam pošlje brezplačno. Kar ne ugaša, se zamenja ali vrne denar.

Glasnik ZAKS

PRVA OLANSKA SKUPSCINA ZVEZE ABSOLVENTOV KMET. SOL.

Skupščina se je vršila v nedeljo dne 10. septembra ob 11 dop. v Ljubljani v Beli dvorani. Uniona. Kljub slabemu vremenu in dejstvu, celi vozniki in denarni stiski je bila udeležba na skupščini prav lepa. Skupščina je potekla pod vodstvom predsednika tov. Ovsenika v prav živahnem in tovariškem razpoloženju. Iz poročil posameznice: ZAKS šteje 215 članov, v teku so priprave za ustanovitev podružnic v posameznih okrajih. Dopisov je bilo, odposlanih in prejetih 846. ZAKS je priredila v posameznih krajih več lepo uspešnih sestankov in odposlala več resolucij. Zveza je prosila takoj po ustanovitvi razne naslove za podporo, oz. za dovolitev popusta njenim članom pri nakupu. Od tistih, ki jim je bila ta prošnja poslana, so naklonile ZAKS denarno podporo sledeče: Trnovica duška v Rušah 500 Din, Agr. kem. urad v Zagrebu 300 Din, Sever in Ko., Ljubljana, 100 Din. Popust pri nakupu pa so dovolile članom ZAKS proti legitimiranju z člansko izkaznico trdnice: Sever in Ko., »Chemotechnica«, Kmetijska družba in Nova založba v Ljubljani, Cirilova knjigarna v Mariboru in Mohorjeva knjigarna v Celju ter skoraj vsi drevčesničarji. Zveza je dobila od Zadr. zveze v Ljubljani v brezplačno uporabo eno sobo, v kateri se vrše društvene seje in kjer so opravljene društvene stvari in strokovna knjižnica. Soba je vsem članom, ki pridejo v Ljubljano, na razpolago. V knjigah itd. ter na dek. račun št. 15.000 ima Zveza še okrog 1000 Din promocijona. Na skupščini je bilo sklenjeno, da ostane članarina za leto 1934. ista kot letos, to je 20 Din. Nadalje je bilo sklenjeno, da se vrši leta 1934. članska skupščina v Mariboru ob priliki mariborskega tedna, na Grnu in v St. Jurju pa zborovanja absolutov v činu, ki se bo pokazal med letom kot primeren. Na skupščini je bila tudi izrečena zahvala uredništvu vseh časopisov, ki priobčujejo objave ZAKS vsi brezplačno.

Janez: »Tj. Jaka, zdaj imam pa lep posel.«
Jaka: »Kje pa delaš in kaj, da si tako vesel.«

Janez: »Vodnjak kopljem, pa sem prišel že tako globoko, da me gospodar ne more videti, ali delam ali ne.«

